

உள்ளத்தீல் ரண்ணியன் உயர்வர் அவோட்டூஸ்கன்

உள்ளத்தீல்
ரண்ணியனர் உயர்வர்

உள்ளத்தீல் ரண்ணியுள்ள உயர்வர்

கலோத்துங்கன்

பாரதி பதிப்பகம்

126/108, உள்மான் சாலை,

தீயாகராய் நகர், சென்னை-600 017.

த. பெ. எண் : 4984 தொலைபேசி : 24340205

விலை : ₹.45.00

□ ULLATHTHIL EANI ULLOR UYARVAR □ By : Kulothungan
(Dr.V.C.Kulanthaiswamy) □ First Edition : June 2006 □ Price:Rs.45 /- □
© Dr.V.C.Kulanthaiswamy □ Published By: BHAARATHE
PATHIPPAHAM, 126/108, Usman Road, T.Nagar, Chennai - 600 017 □
☎ : 24340205 □ Printed at: Sivakami Printo Graphics, 160/117, Big
street, Triplicane, Chennai-600 005. □ ☎ : 28445051 □

என்னை வளர்த்தாரின்,
இரவு பகலாகத்
தன்னை அழித்தெடுக்குத்
தடம் சமைத்த தந்தையரின்
அன்னை எனும் பெயரின்
அழியாத காவியத்தீன்
பொன்னை நிகர்த்த பதம்
போற்றிப் படைக்கின்றேன்.

முகவரை

நான் பள்ளி மாணவராக இருந்த காலம் முதல் 1969-வரை எழுதிய கவிதைகளின் விதாகுப்பு, முதலில் 'குலோத்துங்கன் கவிதைகள்' (1970) என்ற தலைப்பில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அதன் மின்னார் எழுதிய கவிதைகளையும் இணைத்து, அதன் இரண்டாவது பதிப்பு 1978-இல் வெளிவந்தது. இந்தத் விதாகுப்பில் இடம்பெற்ற கவிதைகளையும், 1980-களில், 1990-களில் எழுதிய கவிதைகளையும் தாங்கியனவாகக் கீழ்க்கண்ட ஆறு விதாகுப்புகள் அவ்வப்பொழுது வெளிவந்தன:

1. வளர்க தமிழ் 1982
2. வாயில் திறக்கட்டும் 1983
3. விண்சமைப்போர் வருக 1984
4. கதவுகள் காப்பதில்லை 1990
5. விதியே விதியே தமிழ்ச் சாதியை...! 1996
6. அணையாத் தீபம் 1998

இந்த ஆறு வெள்ளுக்காலில் இடம் பெற்ற கல்லூரிகளையும், 1998-க்குப் பின்னர் எழுதிய கல்லூரிகளையும் சேர்த்து, 700 பக்கங்களில் ஒரு முழுத் தொகுப்பு 'கலோத்துங்கன் கல்லூரிகள்' என்ற தலைப்பில் 2002-இல் வெளியிடப்பட்டது.

அண்ணயாத் தீபம் என்ற தொகுப்பு 1998-இல் வெளியிட்ட பின்னர், இன்று வரை எழுதப்பட்ட கல்லூரிகளின் தொகுப்பாக, “உள்ளத்தில் ஏழையார் உயர்வர்” என்ற இத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. முதல் ஆறு வெள்ளுக்காலை வைத்திருப்பவர்கள்து, இது ஏழாவது வெள்ளுக்காலை பயன்படும். ‘கலோத்துங்கன் கல்லூரிகள்’ (2002) என்ற தொகுப்பை மட்டும் வைத்திருப்பவர்கள்து, அதற்குப்பின் எழுதப்பட்ட கல்லூரிகளையும் பொறுத்துவதும்.

இதற்கு முந்தைய தொகுப்புகளில் இடம் பெற்ற கல்லூரியும், அரசியல், பொருளாதாரம், ஆண்மீகம் ஆகியவை பற்றிய சில சிற்கணக்கள் இத்தொகுப்பிலும் இடம் பெற்றுக்கொண்டன. ஒரு வேறுபாடு, எனது முந்தைய கல்லூரிகள் தொகுப்புகளில் தமிழ் மொழி பற்றிய ஆசையும், கலையும் இடம் பெறாத தொகுப்பே இல்லை. ஆனால் இந்தக் கலூருக்காலில் மொழி பற்றிய கல்லூரி எதுவும் இடம்பெறவில்லை. தமிழ் மொழியின் இன்றைய நிலை பற்றி விநாக்கள் எழும் ஏக்கங்களையும் எதிர்காலம் பற்ற எழும் அச்சங்களையும் அவற்றின் பரிமாணங்களையும் எண்ணும் திறனின்றி, அல்லது எண்ணும் அக்கறையின்றி,

ஆளுக்கிளு கழகம் நிறுவி, ஊருக்கிளு இயக்கம் நடத்தி, தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் ஆற்றலைச் சிறை அடித்து, தமிழை முன்விலைப் படுத்துவதே தமிழ்ப் பணி என்றும், தமிழினத் தொண்டு என்றும் உருவகப்படுத்தும் சிறு, சிறு கூட்டத்தினரின் ஆரவாரம் பற்றிய கவலைகளும், தன்னைப்பற்றி ஆங்காங்கு தமிழ்ப் பற்றாக உருவிவடுக்கும் புதுவகையான பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய குழுறல்களும், நெஞ்சில் நிறைந்திருப்பிலோம், அவை ஏனோ கல்லை வடிவம் பெறவில்லை. எல்லாக் கண்டங்களையும் எதிர்கிளுண்டு, “வானமாந்த தலைத்தும் அனாந்த வண்டமிழ்” வளரும், உயரும், வாழும் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையில் இந்தக் கவலைகள் உருவும் பொறாது அமிழ்ந்து, மறைந்து போயிருக்கலாம்.

இந்த நாடு 3000 ஆண்டுப் பாரம்பரியம் உள்ள நிலம். உலகில் ஒப்பாகும் மிக்காருமில்லாத சிறுதனையாளர்களை உருவாக்கிய டூம். இந்தப் பழைமயால் நாம்க்கு உள்ள பயன் என்று இளைஞர் சமுதாயம் கேட்கலாம். கோர்க்கு நியாயமும் கூட. பாரம்பரியம் என்பதும், மராக்கள் என்பனவும் வளர்ந்த சமுதாயங்கள் குத்தான் நான்டு. காட்டுமிராண்டிச் சமுதாயத்தில் மராக்கள் ஆட்டி சிசலுத்துவதில்லை. மராக்கள் பண்பாடு வளர்ச்சியின் அடிக்கற்கள்.

இந்தப் பண்டைச் சமுதாயம் பல படையெடுப்புகள் கட்டப்பட்டு, பல போக்களைக் கண்டு, அந்தியர் ஆட்டியாயக்

தாங்கி, அடிமை வாழ்வை அனுபவித்து, நீண்ட போராட்டத்திற்குப்பின் விடுதலை பெற்றது. சுதந்திர இந்தியாவில் வாழுமியாட வாழுமியா வந்த பண்ணை மருதும், சிறுதலை வாழும் தளிர்விட்டுத் தழைக்கு, தரணியின் பொகு வாழ்விற்குத் தடம் காட்டும் என்று நம்பினோம். தலைக்கிளை வாழும் மறந்துதியானாரை, நட்டோர் கொடுப்பின் நஞ்சு முண்ணூரும் நாகரிகம் கண்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளை, நாமார்க்கும் குடியஸ்லோம் எனத் தலை நீரிர்க்கு நீர்க்கும் தன்மானச் செம்மஸ்களைச் சுதந்திர நாட்டின் பொகு வாழ்வில் காண்போம் என்று கணவு கண்டோம்: கற்பனை செய்தோம். ஆனால் இன்று நமது கணவும் கற்பனையும் நீந்தக் கிடையாதவன் நீரில் மூழ்கித் தவிப்பது போல அலைமோகுகிறது.

ஆண்மிகத்திற்கு இந்த நாடு தலைமைப்பீடும் என்பது போன்று நமது பெரியவர்கள் எழுதினார்கள், பேச்னார்கள். அதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த வரலாற்றுப் பின்னணியும் நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இன்று ஆண்மிகப் பெரியவர்கள் என்போர் சிலர் சிறையிலிருக்கிறார்கள். சிலர் சம்மாதனத்தில் இருக்கிறார்கள். சிறையில் இருக்க வேண்டிய சிலரும் இன்று சம்மாதனத்தில் இருக்கிறார்கள். சுந்தியாசம் மேற்கொண்டு, தவவேடத்தின் மறைவில் தவறிதழுப்பாறைப் பற்ற இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே வள்ளுவர் பேசுகிறார். அதற்கு ஓர் அதிகாரமே வைக்கிறுக்கிறார். காலியுடையில்

அன்றும் காங்கம் இருந்திருக்கிறது. தவவேடத்தில் மறைந்து கொண்டு அல்லது செய்வார் அன்றும் இருந்திருக்கின்றனர். அவர்கட்டு அறிவுறையாக வள்ளுவர் கூறுவது பின்வருமாறு:

பற்று அற்றேம் என்பார் படியுழுக்கம் எற்று,
எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும்

என்கிறார். வேடத்தில் மறைந்து கொண்டு வேண்டாது செய்வார் தப்ப இயலாது. எற்று எற்று என்று, அதாவது ஏன் செய்தோம், ஏன் செய்தோம் என்று, வருந்தக்குக்க, ஏதம் பலவும் தநும்-துன்ப நிலையை உருவாக்கும்-என்று அன்றே எச்சரித்திருக்கிறார். இன்று நாம் 'ஏன் செய்தோம்' என்ற கவலையுடன் சிறையில் நுப்பவர்களையும், நீதிமன்றத்தின் பாதகளில் ஏறி இறங்கும் குறுவிகளையும் பார்க்கிறோம். வள்ளுவர் எச்சரிக்கை அவர்களை எட்டவில்லை; எட்டினாலும் பயன்கரவில்லை. ஆன்மிக வேடதாரிகளின் ஏதாகை அதிகரத்து வருகிறது. இன்றிலிருந்து 25 ஆண்டுகட்டு முன் :

. . . . . வைதீகம்
பதவித்துணையிழுந்து
பார்த்த தீவை: சேம்பருக்குக்
கதவைத் தீறந்தேரோமோ
கடவுள்ளின் தூதுவர்கள்
நீதமும் புதுப் பெயரில்
நீறுவனங்கள் காணுகிறார்.

என்று எழுதினேன், அந்த நிலை வளர்ந்து வருகிறது. சோம்பர் கூட்டும் பெருகியிருக்கிறது. இந்த நாடு ஆண்மீக வாழ்விற்கு அடிப்படை அமைக்க முயன்ற நாடு. மகான்கள் எனப் போற்றக்கக்க சிந்தனையாளர்கள் பலர் தோன்றிய நாடு. மகான்களை மதிக்கும் நாடு. இதாலைக்காட்சியில் காவியங்கள் ஒரு சாமியாரைக் கண்டால் கூட என் வீட்டுச் சமையற்கார அம்மையார் எழுந்து நின்று வணக்கம் சொய்கிறார். குற்றம் குமத்துப்பட்டு நீதிமன்றத்துக்குச் செல்கிறார் அவர் என்று சொன்னால் கூட.. “அதனாலே என்னாங்க, அவர் சாமி தானுங்களே” என்கிறார். அந்த அளவிற்கு வேர் ஊன்றி இருக்கும் கள்ளம் கபடமற்ற உள்ளங்களின் நம்பிக்கையை முதலாக வைத்து வே குரைகள் ஆண்மீக வணக்கம் நடத்துவது கண்டு நெஞ்சு பொறுக்கவில்லை. எந்த ஆண்மீக விழுமியத்தைக் கோட்டுமாகவும் கலசமாகவும் நமது அறிஞர் பெருமக்கள் வெளியாடுக்குக் காட்டுகிறார்களோ, அந்தக் கோட்டும் அதிர்வதையும், அதன் உச்சியில் நின்ற கலசம் கவிழ்வதையும் சில கவிதைகள் பேசுகின்றன. இந்தப் பின்னணியில் மனிதனுடைய பதுத்தறிவை, அறிவுத் துறைகள் கண்ட வார்ச்சியை விஞ்சி, அவற்றிற்கு எட்டாது நிற்கும் பிரச்சினைகள் ஒருபுறம் இருந்தாலும், ஒரு சம்பாய்க்கிண் நடைமுறை வாழ்வுக்கு:

பகுத்தூவே, விழிப்புணர்வே சமுதாயத்தின்
நந்தாத தீப்பந்தம்: வய்ய வாழ்வின்
நங்கூரம்: பேரீடியும் புயலும் சேர்ந்து
வந்தாலும் திசைகள்டும் காந்தம்
என்பதையும், ஆகுவே 'மாண்டித்தை வழிகாட்டி வளர்க்கும்
சக்தி' என்பதையும் வலியுறுத்தும் சிற்கனைகள் கவிதை
வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன.

உலக வாழ்வை எண்ணும் பொழுது தனி மனிதன்,
குடும்பம், சமுதாயம் என்பன நம் கண் முன் நிற்கின்றன.
இன்னொருபுறம் நாம் வாழும் உலகம், கோள்கள்,
கோள்களின் கூட்டமைப்பு, விண்மீன்கள், மிரபஞ்சம் எனப்
டூத உலகம் விரிகிறது. எல்லையற்று விரியும் இந்த
வெளியில் இன்று வரை, நாம் கண்ட ஆளவில் சிற்கிக்கும்
திறங்கள் ஒரே உயிராக இருந்து வரும் மனிதன், தனது
உயிர் பற்றி, உடல் பற்றி, இந்தப் மிரபஞ்சம் பற்றி,
இவற்றின் கோற்றம் பற்றி, இவற்றை இயக்கும் சக்தி
பற்றி எழுப்பிய கேள்விகள் எண்ணில். கேள்விகளை
எழுப்பியவர்கள் எண்ணில். இந்தக் கேள்விகள்க்குக் கிடைக்கு
விடைகளும் எண்ணில்; விடையளித்துவர்களும் எண்ணில்.
ஆயினும்:

தெளிவைதையும் காணவினை:தொடக்க நாளின்
தேடல் நிலை மாறவினை; முன்னோர் கண்ட
சிறு புதிரும் தீரவினை: காலந்தோறும்

ஏடுகீ மானதலால் அருளாளர்தம்
எண்ணிக்கை மிக்கதலால் சமய வாழ்வில்
ஒளி எதுவும் கூடவிலை
என்பதுகான் நிலை;

நூற்றாண்டு, நூற்றாண்டு, நூற்றாண்டாக
நேரன்பிருந்தும், நூண்ணியன நூழூந்தும் காண
ஆற்றாதேம், தச்துவங்கட்களவொன் றில்லை
ஆய்ந்த பொருள் அணுவளவும் அறிந்தோமில்லை.

என்ற முடிவுக்கே வருகிறோம். இந்தப் பின்னணியில் நமக்கு
வள்ளுவப் பெருமக்கார்தான் துணைக்கு வருகிறார்.

வையத்துள் வாழ்வாஸ்கு வாழ்பவன் வாணுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்

என்பது வள்ளுவம். எனவே:

வையத்து வாழ்வதனைச் சீர்திருத்தி
வாணுலகை மண்ணுலகில் வகுப்பதோன்றே
ஜயத்தீற் சிடமின்றி அமர வாழ்வை
அடைகின்ற வழி

என்ற முடிவில் நின்று இந்த மண்ணை ஏற்றமுறச்
விசயவதே பாருவுள்ள பணி, என்ற தக்குவம் கவிதை வாடவம்
பெற்றிருக்கிறது.

இருபதாம் நாற்றாண்டு நமக்கு விட்டுச் சென்ற
உலகம் இரு குருவங்களாகப் பிரிந்து நிற்கிறது. ஒருபுறம்
இருபது சதுவிக்கும் மக்களைக் கொண்ட முன்னோற்றுய

நாடுகள்: இன்னொரு பக்கம் என்பது சுதாவிகிதம் மக்களைக் கொண்ட பின் தங்கிய நாடுகள். பொருளாதாரத்தில், வாழ்க்கைக்குத் தரத்தில் இவற்றுக்கிடையே இருக்கும் இடைவெளி பாரதாரமானது. இருபது விழுக்காடு மக்கள் விதாகையைக் கொண்ட முன்னேறிய நாட்டினர் உலக வருமானத்தில் 85 விழுக்காட்டைப் பெறுகிறார்கள். பின்தங்கிய நாடுகளில் உள்ள 80 சுதாவிகிதத்தினர் பெறுவது 15 சுதாவிகிதம் தான்.

சந்திரனில் கால் வைத்தோம்: மாணிடத்தின் சாதனையின் சிகரமிது: நாம் படைத்த எந்திரத்தின் தனி ஊர்தி கோள் ஒவ்வொன்றாய் எட்டுசிற பயணத்திற்கு) இயற்றி எய்தோம் என்றாலும்.

இசிக்கின்ற பசியோடும், கஞ்சி காண
ஏங்குகிற கண்களொடும், இரவு நேரம்
பசிக்கின்ற வயிற்றோடும் உறங்கச் செல்லும்
பரிதாபக் காட்சிகள்

மறையவில்லை. இது நம்ப இயலாத்து: ஆனால் உண்ணாம். இந்த இடைவெளி குறைவதாகக் கிடரியவில்லை. உலக அமைத்திக்கு உண்மையான ஆபத்து அனு ஆயுதமள்ள: நச்சு வாயி அல்ல: இந்த ஏற்றத் தாழ்வின் விளைவுகள் நமது உலக அமைத்தை அச்சுறுத்துகிறது.

உலக அளவில் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார ஏற்றுத்தாழ்வும், இந்த 21-ஆவது நூற்றாண்டிலும் உலகின் பல பாகுங்காமில், பால்மணைம் மாறாத குழந்தைகளும் பச்சுக்கின்ற வயிற்றோடு படுக்கைக்குச் செல்லும் அவசியம் கவிதை உருவும் பெற்றிருக்கின்றன.

இறுதியாக நூமது அரசியல். குடியாட்சித் தக்குவும் என்பது நூமக்குப் புதிது. நூம் அறிந்தது மன்னராட்சி தான். ஒரு சில மன்னர் பரம்பரையினர் ஆட்சியில் குடவோலை, மக்கள் சபை போன்ற குடியாட்சி அம்சங்கள் இந்தியக்கலைம். ஆனால் அவை இன்றைய குடியாட்சி முறையைப் பிரதிபலிப்பன அல்ல. குடியாட்சி என்று பொருள்படும் Democracy என்ற சொல் கிரேக்க மொழியில் இந்து வந்தது. ஏதன்ஸ் நகரத்தில் நேரடியான மக்களாட்சி இந்து. அதில் காணக் கூடிய பெருங்குறை பெண்கள்கும், அடிமைகள்கும் வாக்குறிமை இல்லாதது தான். அதற்குப் பிறகு எறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள்குப் பின் பிரிட்டனில், பீமிரான்சில் மன்னர் ஆட்சி இந்துவையும் மக்கள் விடுப்பம் எனும் காறுபாடு இடம் பெற்றிருக்கியது. நூம் இன்று காறுயும் குடியாட்சி, பக்கிருந்பகாவது நூற்றாண்டில், இந்பதாவது நூற்றாண்டில் உருவானதுதான்.

நூம் குத்தகையும் பெற்றுமின் பிரிட்டனின், பீமிரான்சின், அலிமர்க்கக் குடியாட்சியை அரசனையும்புத் தக்குவுங்களையும், ஒரு சிய நூம் துறை சமுத்திமக் கீரான்தையில் சில

அம்சங்களையும் மனத்திற்கொண்டு, அடிப்படையில் ரிட்டனின் நாடாளுமன்ற மரபுகளைப் பின்பற்ற அரசமைப்பை உருவாக்கி, அதன் வழி நடக்கும் குடியாட்சியை நிறுவினோம். நமது நாட்டின் பண்ணை மரபையும், தத்துவப் பாரம்பரியத்தையும், ஆன்மீக உயர்வையும், சுதந்திரப் போராட்டத்தில் நமது தலைவர்கள் காட்சிய தலைமைப் பண்பையும், தியாகத்தையும், மக்களிடம் காணப்பட்ட எழுச்சியையும், கேசப் பற்றையும் என்னி, நாம் உலகுக்கே வழிகாட்டும் ஓர் அறவழி அமைந்த ஆட்சியை உருவாக்குவோம் என்று நம்மினோம். இந்தியாவின் பண்பாட்டுச் சிறப்பை உணர்ந்த மற்ற நாட்டு அறிஞர்களும் நம்மிடம் நல்ல சாதனங்களை ஏதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால் ராஜாஜி மட்டும் ஓர் இருண்ட ஆரம்ப கால கட்டத்தை எச்சரிக்கை உணர்வோடு வேறுர் சிறையில் இருந்த பொழுது அவருடைய நாட்கறிப்பில் 24.01.22-ஆம் நாள் பின்வருமாறு பதிவு செய்தார்:

“சுதந்திரம் வந்த உடனோ, அல்லது அதன் மீண் சற்று நீண்ட கால அளவிலும் கூட, இப்பொழுது இருப்பதைவிட நல்ல ஆட்சியையோ அல்லது இப்பொழுதினும் அதிக மனமகிழ்ச்சி கூடும் குழந்தையையோ அது குந்துவிடாது என்றாக நாம் உணரவேண்டும். சுதந்திரம் வந்தமின் வாடும் கேர்தல்கள், அவற்றைத் தொடரும் ஊழல்கள், அந்திகள், செல்வத்தின் வல்லமையைப் பார்ப்பாடுக்க

இழைக்கப்படும் கொடுமைகள், தற்மையில்லாத அரசு நிர்வாகம் ஆகியவற்றின் விளைவுகள் ஆகியன சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் நுமது வாழ்க்கையை நாகக்கிற்கு ஒப்பானதாக்கிவிடும். மக்கள், கணிசமான நீதியும், தற்மையும், அமைதியும், ஏறத்தாழ நாணயமும் இருந்ததான் பழைய அன்னியர் ஆட்சி பற்றி நினைத்துப் பார்க்கத் தொடங்கி விடுவார்கள். அடிமைத்தனத்திலிருந்து நும்மை விடுவித்துக் கொண்டாலும்; நுமது மானம் காக்கப்பட்டது என்பது தான் நாம் அனையும் பயன்.”

அவர் அஞ்சியது, நூற்றுக்கு நாறு, இந்த அளவிற்கு உண்மையாகுமின்று அவரே எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார். அவர் சூடு, குடியாட்சி முறையில் இருபது, முப்பது ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றுமின் நிலைமை சீரடைந்து விடும் என நம்பியிருப்பார். ஆனால் இப்போதைய நிலைமையைக் கணக்கிட்டால் நேற்றைவிட இன்று மோசம், இன்றைய நிலையை விட நானை இன்றும் மோசமாகலாம் என்ற நிலைமை தொடர்வது பற்றிய கவலை நீஞ்சை அடிக்கிறது.

விடுதலைக்கு முன் இந்த நாட்டின் தனை விலகக் கை கொடுக்க, படித்த வர்க்கம், இன்று தம் தாய் நாட்டைக் கை விட்டு விட்டது: கணங்கம் அனைத்திற்கும் கை கொடுக்கும் பணிக்குத் தலைமை தாங்குகிறது. வறுமை இந்தச் சமுகதாயத்தின் சாபக்கேடு. சாதி இந்தச் சமுகதாயக்குவும்

சாபக்கேடு. சமய நுழிக்கைள் இந்தநாட்டு மக்காளியீர் ஆத்மாவாடு இணைந்தது. இந்த நாடு பல சமயங்காளியீர் சங்கமம். பல மொழிகளின் உறைவிடம். இனாவ ரூவிவான்றும் இங்று கயநூலக்காரர்கள்துச் சூங்கம். அரசியல்வாதிகளின் ஆடல் காம். வாமான வாழ்க்கைக்கு முதலீடு. அரசியல் கடலில் கரை ஏறக் கிடைத்த தோணி அல்லது நீண்ட பாத்திரை மேற்கொள்ள அமைந்த கப்பல்.

சாதியை ஒழிக்கக் கிளம்பியவர்கள் சாதியை வைத்தே குலவர்களாகி வலம் வருகிறார்கள். பிறப்படுத்தப்பட்ட எண்ணு, எழியவர்களின் பிறப்படுத்தப்பட்ட கண்ணமோயே பல கால பாதுகாப்பையும் காங்குகிறது. சமயங்காரர் நிறைந்திருக்கும் இந்த நாட்டில் வேற்றுவாமையா விளைக்கு வேறான்னாலும் இதை கொண்டே ஒற்றுவாமயின் விழுதை போகவேர். உறவை வளர்ப்பதாக அறிவிப்பேர் உலாவுருகிறார்கள். குலமுறை, குலமுறையாகச் சாதிப் பிடிப்பிலும், சமய நுழிக்கைகளிலும் அமிழ்ந்து, அதன் வழி செயல்பாடுக் கொண்டிருக்கும் ஏண்ணு, எழியவர்களினையே, பட்டிகாளிலும், விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் வேலையைத் தவிர்த்து மாநாடுகளையில், மாநாடு மன்றங்களில் சமுதாய சீர்திருத்தம் பேசுகிறார்கள்.

ஆசிரியர்க்காகப் பள்ளிகள்

**தொழிலாளர்க்காகத் தொழிற்சாலைகள்
அலுவலர்க்காக அரசு நிறுவனங்கள்**

**அரசியல்வாதிகளுக்காக குடியாட்சி
இவையனைத்தையும் தாஸ்குவதற்காக மக்கள்**
என்பது போன்று, கடமையுணர்வு குறைந்த நிலை பொது
நிறுவனங்களில் வேர் விடுகிறது. தனி மனிதரைப்
பொதுக்கவரை, சொல் வேறு, செயல் வேறு என்பது
இம்மியம் ஏற்க இயலாத கூறுபாடு. அத்தகையோர்
கொட்டி கணவிலும் இங்னாக்கு என்பார் வள்ளுவர்.

**கனவினும் இன்னாது மன்னேர வினை வேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு**

ஏன்பது வள்ளுவம். சொல்லும் செயலும் வேறுபட்டார்
கொட்டி, கணவில் கூட வேண்டப் படாக்கு என்று
கடுமையாக எச்சரிக்கிறார். ஆனால் இன்று சமூகாயத்
கலைவர்கள் என, அரசியல் கலைவர்கள் என
நூலாடிபவர்களில் பெரும் பகுதியினர் சொல் வேறு, செயல்
வேறு என்பதை வாழ்க்கைக்கு தக்குவமாகவே கொண்டு வலம்
வருகின்றனர்.

வறுஞம், எழுத்தறின்னம், சாதிப்பிடிப்பு, சடங்குகளில்
உடுப்பாடு, முடிநுழீக்கை, போன்று பொது மக்களிடம் உள்ள
பலவினம் தூவிவாண்றையும், மொழி உணர்வு, இன
ஊனர்கி போன்ற பாசுக்கையும் பயண்படுத்தி இன்று புற்றிச்
போல கட்டுக்காலம் இயக்கங்களும் தோன்றுகின்றன.
பொதுக்கின்றன. எந்த ஒர் உயர்ந்த குறிக்கோணமையும்
முன்வைக்கு, மக்களை ஒருமுகப்படுத்தி மன்னேற்றப்

பாதையில் வழி நடத்தும் இயக்கம் எதுவும் வலுப் பொருத,
வலுப் பெற முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்கி,
மக்களுடைய ஆற்றலைச் சிதறடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
பாதி போன்ற ஒரு மகாகவியும், பெரியார் போன்ற ஒரு
மாப்பாம் சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதியும், ஆண்மீகமும்,
அரசியலும் இணைந்த, விண்ணணையும், மண்ணையும்
இணைக்கத்தக்க விகுவாபம் எடுக்கும் இயற்கை கொண்டா-
காந்தியாடிகள் போன்ற தேசத்தந்தையும் தோன்றினால்லார்
நமக்கு ஒரு விடியல் பிறக்காதோ என்ற ஜயம் எழுகிறது.
இத்தைகய கவலைகளும் ஏக்கங்களும் ஒருவை கவிதாக
வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன.

நாம் குடியரசு ஆட்சி மறையை எற்றுக்
கொண்டிருக்கிறோம் என முன்று கூறினோம். குடியரச்
அமைப்பில் ஆஸ்பவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள்.
ஆக்குவதாயிலும், அழிப்பதாயிலும் அவர்கள்தான் விசயம்
வேண்டும். நல்லவர்கள் அரசியலுக்கு வரவேண்டும்,
நல்லவர்கள் வரக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும்.
அரசியல் வாழ்வை முழுவதுமே சாக்கிட என்பது போன்ற
தோற்றுத்தை உருவாக்குவதும் பயன் தராது. குடியரசில்
மக்கள் சுக்கி மகத்தானாகு. அது தேர்தல் வடிவில் அவர்கள்
தைக்கு வருகிறது. அவர்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்வை
ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அனுசீடும் தேர்தல் பேரைல்
நீணந்ததை முடிப்போக்: இங்கு

நீசர்கள் பதவிகாணல்
 கனவிலும் தியலாடுதன்னக்
 காட்டுதல் கடறை என்று
 மனதினில் கொண்டோம் எம்தாய்
 மண்ணினா ஆனும் கண்றும்

* * * *

புனிதம் என்றிரண்ணத் தக்க
 பெருற்சுப; தேவரன்ன
 மனிதர்கள் நுழையும் கோயில்
 வழிந்தீடும் கறைபடிந்த
 கரத்தீனர் ஆண்ட நாட்கள்
 கழிந்தன: களங்கம் காணாத்
 தரத்தீனர் ஆட்லீப் ரீடும்
 சார்ந்தீடுச் 'சபதம்' ஏற்போம்

என்ற ஒரு கிடமான தர்மாவேசக்துடன் கூடிய ஒரு
 சங்கஸ்பம் உருவாக அறிஞர் பெருமக்கள், செய்தித்தாள்கள்,
 கல்விச் சாதனங்கள் உதவ வேண்டும். எது எப்படி
 இருப்பிலும்:

புவனமும் எழுச்சி கண்டு
 புத்துயிர் பெற்றுப் பண்டைப்
 பிணீயெலாம் நீக்கி நானை
 ரீடுடை வாழ்வு காண
 அணியமாய் நீற்கும்

இனைய தலைமுறையின் ஆசைகளின் மீது, கணவுகளின் மீது-ஆயிரம் குறை அவர்களிடம் இருப்பினும்-எனக்கு நம்மிக்கை இருக்கிறது. அவர்கள் இன்று பெறும் கல்வியின் மீது நம்மிக்கை இருக்கிறது.

இந்நாலுக்கு நீண்டதொரு அண்டிந்துவர கந்து உதவியிருக்கும் முன்னாள் தஞ்சைக் கழிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்துணை வேந்தர் பேரா. இ. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கட்டு ஆழ்ந்த நன்றியடையேன். இத்திடத்துப்போக்கு காணிப்பிபாற அச்சுச் செய்த திரு. க. சில்லதுவரை, திரு. ந. நாகராஜன் ஆகியோர் உதவியைப் பதிவு செய்வதில் மகிழ்ச்சிரேன்.

எனது நூல்களைத் தொடர்ந்து பதிப்பித்து வரும் பாதி பதிப்பகத்தினர் இக்கவிதைக்கு தொகுப்பையும் சிறந்த முறையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பாரதி பதிப்பகத்தினர்க்கு எனது பாராட்டுதல்கள்.

வினாக்கள்

14.11.2005

வா.சி. குழந்தைசாமி

அணிந்துரை

காலம் கோறும் கவிஞரை புதிய கோலம் டுண்டு
புதுப்பிகு மராட்களைப் பண்டகுவந்தனர்கு. வெடிய
வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட கவிஞரை பாட்டும்
கொகையுமாக வார்த்தை; காப்பியாழம் சிறுவிலக்கியாழமாக
விருந்த மராடி, புதுக்கவிஞரைகளையும் பொற்றுப் புதிய
வடிவங்களைப் போற்றியது. குறுந்தொகைகளும்
வெடுந்தொகைகளுமாக இருந்த நிலையைப் புதுப்பித்து
வார்த்த நிலை ஏற்ற புதும்; அறிவியலாலும் கொழில்
நுட்பத்தொலூம் பொற்ற மாற்றங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு
பல்வேறு பாடுபொதுள்களில் கவிஞரைகள் புதிய பரிமாணம்
பொற்று வார்த்த நிலை மறுபுறும்.

இருபதுகாலில் கவிஞர் மரபிற்குப் புதிய எழுச்சுகளை
உடையாக்கியவர் 'என் எழுத்தும் கொய்வும் என் எழுதுகொடுஞ்சும்
கொய்வும்' என்று எழுத்தையே வழிப்பது எழுச்சுக் கவிஞர்
மகாகவி யாகியார். அவரால் நூற்றாண்டின் புதிய விழிப்பின்
முன்னோடியாகர் போற்றப்பெற்றவர் வாலூர் இராமலிங்கர்.
அறவுக்குப்பின் எடுப்ப கவிஞர் மூலம் கூறக் கிழிப்புறையிலும்

விதைக்கவர் பாதியார்; அவரைத் தொடர்ந்து பாதிக்குத் தாசனாக விளங்கிய பாவேந்தரின் வருகையால் கவிதை இன்றும் புதிய கோலம் பெற்றது. இவருக்குப்பின் புதிய புதிய வடிவங்களில் கவிதை படைத்து வருவோர் பலர். சமூகப் பொருளாகார மாற்றங்களும் தமிழ்க் கவிதைப் போக்கில் பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன.

பழங்குடியின் நீதாடர் அறந்துவிடாது காத்து, இன்னொரு தேவைக்காரன் எதிர்கிகாண்டு பலவற்றிலும் புதிய காத்துகள் படைத்துவருபவர் கவிஞர் குலோத்துங்கன். அறிவியலும் தமிழியலும் அவசுடைய இரு கண்கள். காராக தன்னம்பிக்கைக் குரலைச் சமுதாயத்திடையே விதைக்க விரும்பி ‘விண் சமைப்போர் வருக’ என்ற எழக்கிக் குரலைக் கவிதை வழி ஒங்கி ஒலிக்கவர். ஏத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் கவிதையோடு உறவுடைன்டு இன்றும் தொடர்ந்து புதியன் படைத்து ‘எம்மினம் வரினும் மேலிலை எழுக’ எனத் தன்னம்பிக்கைத் தடம் அமைப்பவர்; தமிழில் குமக்கிண ஒரு தடம் பதித்தவர் கவிஞர் குலோத்துங்கன்.

‘உள்ளக்குதில் ஏனியுளர் உயர்வர்’ என்றும் இக்கவிதை நூல் அவசுடைய சமுதாய மேங்பாட்டுக் க்குத்தனையை, இன்றைய தலைமுறைக்கு எடுத்துரைக்கிறது. மாண்டம் சேங்பாடு வேண்டும் என்றும் அவர்தம் பிப்ரவரியுப்புக் கிட்டங்களால் நன்கு புலனாகும். ‘சிசாண்னாவும் விரோதமிகு! சிசாண்னுவேண் கேண்மினோ, மன்னா

மனிதரைப் பாட மாட்டேன்' என்ற மரபை மறுக்கு
'மாணுடம் பாடுவேன்யான்' என்று முழுங்குவார்.

'மாணுடம் பாடு வேன் யான்
யண்ணொடு விண்ணும் தாண்டிச்
குளியும் கடந்தும் அண்டத்
தொலைவுகள் துருவித் தேடும்
மதியினைப் போற்றுவேன் யான்'

என்று மாணுடத்தையும் அறிவையும் ஒதுக்கேப் போற்றும்
கவிஞராய் ரிளாங்குவார். 'மரணம் என்றும் விதியில்லை
விவன்று மீளும் வேள்வியும் ஏற்கும் நெஞ்சின் திண்ணொலைப்
பாடுவேன்', 'ஓய்விலாகு உயர்வு கேடும் முயற்சியைப்
போற்றுவேன்', 'சீசம்மையின் வழுவா வாழ்விஸ்
புரிதத்தைப் போற்றுவேன்', 'புகழ் ஒன்றே வய்ய வாழ்விஸ்
மனிகத்தின் உரைகல் என்றும் மாண்பினைப் போற்றுவேன்',
'மாணுடம் தோற்பதில்லை' என்றும் கவிதை வர்கார்
அவர்தும் மாணுடம் பாடும் நெஞ்சத்தை நுமக்குக் காட்டும்.

'இன்றும் வருவது கொல்லோ?' என்று நேற்று வந்து
குன்புறுத்திய வறுமையைத் துன்பம் மீதாடுப்
டிலப்பாடுத்துவது பழுமாடு. 'தனி ஒருவர்க்கு
உணவில்லையேல்' என்று எச்சரிக்கை விடுத்தது யாது மாடு.
கவிஞர் குலோத்துங்கன் இம்மரபுகளை உள்வாங்கிக்
கிளாண்டு புதிய மரபைப் படைக்கிறார்:

'மண்ணுவசில் ஒரு முனையில்
 மூலை ஒன்றில்
 மனித இனப் பிரதீநிதி
 வறுமை மிஞ்சி
 உண்ணுவதற் குணவின்றி
 உழுல்வ துண்டேல்
 உலகத்தில் நாகரீக
 உயர்வெளன் றில்லை

என்று பண்பாட்டு மரபில் தன் சிந்தனையை
 விவரிப்படுத்துகின்றார். 'பண்பிபனப் படுவது பாடறிந்து
 ஒழுகல்' என்ற அறநிலையின் தொடர்ச்சியாகப் பிறரின்
 குன்பத்தைப் போக்குவதுதான் நாகரிகம் என்பார். எது
 நாகரிகம் என்பது பற்றி ஒரு புதிய சிந்தனை: நாகரிகத்திற்கு
 ஒரு புதிய விளக்கம்.

அறிவியல், அருங்கலையியல், ஆண்மையியல், அறிஞர்
 குலச் சாக்கனை, தொழில்நுட்பம், பொறியியல், தக்குவம்
 ஆகிய அனைத்தும் சாதித்திருக்க வேண்டியது எது?

அறிவியலென்? அருங்கலையென்? ஆற்றல்மிக்க
 அறிஞர்குலச் சாக்கனை என்? தொழில்
 நுட் பத்தின்

பொறியியலை பஸ்களீப்பென்? தத்துவத்தின்
 பொதிகமந்து கண்டதெவன்? ஆண்மானம்
 சாதித்த தென்னை? அட தாகத்திற்குத்
 தண்ணீரும் பசிக்குணவும் தருவ தன்றிப்

**போதிக்க வேண்டியதென்? என்பாய்த்
தேவையும்
புழுங்குவர்க்கு) உம்கலைகள் புகல்வ தென்னை?**

என்று சமூக விழிப்புணர்வு விளாக்கனை ஒன்றான்மின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து சீற்றமுறத் தொடுக்கும்போது கவிஞர்தம் வீறார்ந்த உள்ளத்தை, உணர்ச்சி வேகத்தினைக் காண்கின்றோம். ‘அட’ என்றும் சொல் காட்டும் ஏனைத் தொணி உலகியலின் எதார்த்தநிலை; கவிஞரின் அரிய சொல்லாட்சித் திறன்!

விடுதலைக்கு முன் கவிஞர் 16-வயது மாணவராய் இருந்தபோது (1946) ‘குலப் பிரிவைத் தகர்த்திதற்கு தமிழிரலா மொருகுலமாய்க் கொண்டுழைப்பாய்’ என்றும் ‘எழுச்சி கொள் தமிழகமே’, எனவும் வேண்டுகோள் விடுத்தவர். இருபத்தியான்றாம் நூற்றாண்டுத் தலைவராயிலில் நின்று கொண்டு (2001) ‘தமிழச் சாதி - உலகு தழுவி வாழும் இனமாக’ உருவிடுத்திருப்பதைக்கண்டு ‘தமிழச்சாதி ஒர் குவலயக் குடும்பம்; எங்கும் துறுக்கிடும் குவர்களில்லார்’ என மகிழ்வது மானுட்டோயத்தின் மகிழ்ச்சியோதும்.

சமக்குவத்தின் அடிப்படையில் சமுதாய அமைப்பைக் காண விழையும் கவிஞர் குலோத்துங்கன் பயணம் சொந்த நாடுகள் பல. வரைந்த நாடுகள் கண்ட வளக்கையும் காணுகின்றார். மாறாக வளராத நாடுகள் காணும்

அவஸங்களையும் கண்டு துன்புறுகின்றார். இதற்கு என்ன காரணம் என நடுநிலை மாறா நல்லுள்ளத்தோடு சிந்தக்கின்றார். 'குறிக்கோள்' வழி நிற்கும் உலகைப் படைக்க விரும்பும் கவிஞரின் சிந்தனைகள் மக்களின் நல்வாழ்வையே மையமிட்டுள்ளன. உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் நிற்கும் சமச் சீரற்ற நிலையை எண்ணித் துன்புறுவார். 'வையத்து வாழ்வில் ஒருநீதியில்லை' எனப் பிரகடனம் செய்கிறார். 'எண்ணுற்றோறும் ஏற்றுத்தா நெஞ்சிமலாம்; எவர் ஏற்பர்; எவர் பொறுப்பர். இறைவனுண்டேல் தாங்குவனோ? சகிப்பனோ' எனக் கொதிக்கிறார். இந்நிலையை மாற்ற, 'நீதி படைத்த தலைவர் குலம், வளரும் நாட்டின் பேராக மேம்பாட்டுத் திட்டம் காணும் மீடுடையர், முன்வருக' என வளம் படைத்த நாட்டினர்க்கு மாணுடத்தின் சார்பில் அழைப்பு விடுக்கிறார்.

உறவுகளைச் சீரமைப்போம்

வணீக வரழ்வின்

ஒழுக்கத்தை முறை செய்வோம்

துறைகள் தோறும்

அறவழியை முன்வைப்போம்,

சமத்து வத்தின்

அடிப்படையில் சமுதாய

அமைப்புக் காண்போம்

என 'எல்லார்க்கும் எல்லாமான இடம் தோக்கி நகர்கின்ற' பிரது வையம் உருவாகும் புத்துணர்வை ஊட்டுகின்றார்.

கவிஞர் காட்டும் சமுதாயம் உருவானால் சமதர்ம வாழ்வு
மலரும் ஆன்றோ!

சமுதாய சமத்துவம் விரைவில் மலரவில்லை யெனில்
என்ன நேரும் என்பதையும் எண்ணீப் பார்க்கின்றார் கவிஞர்:

பொறுத்தவர்கள் காலமெலாம்

பொறுத்திருந்த தீவில்லை - இது

சரித்தீரத்தின் பாடமய்யா

சாமான்யர் சீரினழின்

அலைதவமும் வாரிதீதன்

அணைகடந்து பொங்கி எழும்

நிலையும் பிரளையமும்

நேரும் அதை யார் தடுப்பர்?

ஆண்டவனார் அன்றோருநாள்

ஆடி முடிந்த தெனும்

தாண்டவத்தை மிஞ்சியொரு

தாக்கம் வரும் தாங்குனர் யார்?

'தாண்டவத்தை மிஞ்சி யொரு தாக்கம் வரும்' என்றும்
கவிஞர் படைக்கும் தொல்படிமம் வருங்காலத்தில் நிகழ
இருப்பது பற்றி எச்சரிக்கும் அறச் சீற்றத்தின் குரல்.

மக்கள் சாதியிலும் மதங்களிலும் சாத்திரச்
சண்டைகளிலும் துண்டிறும் நிலை கண்டு துவண்டவர்
இராமலிங்கர். பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்ற

முந்தைய நிலைமாறி வேறுபாட்டில் இன்பம் கண்ட பேதையரைச் சாடியவர் மகாகவி பாரதி.

மேலவர் கீழவர் இல்லை இது
 மேலுக்குச் சொல்லிட வில்லை
 நாலுடெருக்களீன் கூட்டில் மக்கள்
 நாலாயிரத்தவர் காண
 தோலினீற் தாழ்ந்தவர் என்று சொலும்
 தோழர் சமைத்துக்கொடு உண்பார்
 என்று பாரதியின் 'எத்துணையும் பேதமுறா' உணர்வைப் பரப்புவார் பாவேந்தர்.

இம்மரபினை உணர்ந்த கவிஞர் குலோத்துங்கன் 'நீர்வேறு நான்வேறு என்று எவரே சொன்னார்? நீசர் செய்யும் வஞ்சம் இது' என்று பிரகடனம் செய்பவர்கள், நமது நாடு 'வேதங்கள் கண்டநிலம்; விண்ணும் மண்ணும் விரகின்ற தத்துவங்கள் விளைந்த பூமி; பேதங்கள் என்பதைலாம் மாயை என்ற பேருண்மை கண்டவர்கள் பிறந்த செம்மண்' என்று முந்தையோரின் சமுதாய நலச் சிந்தனையைப் போற்றுபவர்கள். 'பல்கலைகள் ஒன்றாகப் பயின்ற நிலையையும், பணிவாழ்வில் உடன் நிற்கும் நிலையையும், கொள்கை வழி ஒன்றாகக் கூடி நின்று கொடிமிடிப்போம்' என்று கூறியதையும் மறந்து, சமுதாயத்தில் இன்னும் சில இடங்களில், சில நிறுவனங்களில் 'உண்ண உன் கூடம், என் கூடம்' எனப் பிறந்து செல்லும் அவசத்தை நினைந்து 'மனுவின் நீதிக்

களங்கமலாம் கழுவ ஒரு கங்கை வேண்டும்' என்று
புழுங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. கங்கை கொண்டு
கழுவினாலும் போகாத வேறுபாடும் மாறுபாடும் எப்போது
போகுமோ எனச் சிந்திக்கத் தூண்டும் கவிஞரின் பாடல்
அவருடைய ஆதங்கத்தையும் ஆற்வத்தையும் காட்டும்.

கடவுளின் பத்து அவதாரங்களுக்கு மேல் அவருக்குப்
'பதினொன்றாவது அவதாரம்' என ஒன்று உண்டா?,
இதோ...! பதினொராவது அவதாரத்தைப் பற்றிக் கவிஞர்
கூறுவார்:

பதலி எனும் அமர்வு உலகில்
இறைவன் கண்ட
பதினொன்றாம் அவதாரம்,
அதை வணங்கும்
மதும் எமது ஆன்மீக மர்க்கம்

என அரசியல்வாதிகள் கூறுவதாக அமைந்த கவிதையில்
என்னல் குவை ததும்புகிறது. கவிஞர் படைப்பில் அவதாரம்,
மதம், மார்க்கம் என்றும் பார்த்து சொற்கள் புதுப்பியாருள்களில்
பொலிவு பெறுகின்றன.

'விந்தைப் பிறவியினர், விலைபேசுத் தம்மினத்தின்
சிரந்தத்தை விற்றுச் சுகவாழ்வு தேடுபவர்களை
ஏழாகளின் 'கண்ணீரில் உப்பெடுத்துக் காகு செயும்'
கயவர்கள் எனச் சாடுவார், 'வெம்மி அழும் ஏழ்மையினர்
வேதனைகள் தீருமீன நம்மியவர் காலடியில் யாவும்

படைத்தவர்தம் கண்ணீரில் உப்பெடுத்துக் காசாக்கி வாழுபவர்' என்று புதிய கற்பனையில் கண்ணீரின் உப்பெடுத்துக் காசு பண்ணும் பொருள் ஆதைப் பண்மிலிகளைத் தூற்றுவார். இத்தன்னலத் தலைவர்கள் தரும் வேதனைக்கு முடிவுகாண வேண்டும் என வலியுறுத்துவார். மக்கள் பண்பாட்டை இழந்து வாழும் நிலை துறித்து வருந்தும் கவிஞரின் கவிதை வர்கள் வாழ்வை மேம்படுத்தும் அறிநூற்க் கோட்பாடு எனலாம்.

விந்தைப் பிறவியினர், ஏய்த்துவாழ்நூர், தன்னலத்துர், நாணம் துறந்தவர், மானம் கடந்தவர், தோலும் தடிப்பானோர், சொந்தக்கைத் தீற்றுச் சுகவாழ்வு தேடுபவர், களங்கம் கொய்ந்த உள்ளத்தின் நாயகர், ஏழைகளின் 'கண்ணீரில் உப்பெடுத்துக் காசாக்கி வாழுபவர்', எனக் கவிஞர் பயன்படுத்தும் கடுஞ்சொற்கள் பொது வாழ்வில் மலிந்துவிட்ட அத்தகைய மாந்தரின் நடைமுறையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாகும். இவர்களைச் சாடுவதற்குக் கவிஞர் எத்துணை கடுமையான சொற்களைப் பயன்படுத்தவும் தயங்கியதில்லை என்பதற்கு இவை சான்றாகும்.

கவிஞர் குலோத்துங்கன் கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாக எழுதிவரும் கவிதைகளில் அவர்தம் வாழ்வனுபவமும் உலகியல் அனுபவமும் நன்கு புலனாகின்றன. வாழ்வியல் நெற்களையும், மானுட உறவுகளையும், குறிக்கோள் உலகையும், சமக்குவ

வாழ்வையும் படைத்துக் காட்டும் பழையபும் புதிய சிற்றனைகளும் இணைந்த கலிதைகளாக இவருடைய படைப்புகள் விளங்குகின்றன.

கலிஞரின் அனுபவப் பிழிவுதான் கலிதையாகும். அத்தகைய அனுபவங்களைப் படிப்போரும் தம்மோடு பொருத்திப் பார்க்கும் நினைவுலைகளாக கலிதைகள் விளங்க வேண்டும். தம் கலிதை வழி அவ்வனுபவத்தைக் கூண்டிவிடும் புனைவாற்றல் கலிஞருக்குள் ஒரிர்வதைக் 'தியாக தீபம்' காட்டும். தங்கை நினைவுகளாகச் சிற்றிருக்கும் அனுபவக் கூறுகள் ஒவ்வொருவரிடமும் தம்முள் இருப்பதை வெளிப்படுத்தும் நினைவோட்டங்களாக அமைகின்றன.

உள்ளத்தில் நிகழ்ந்த உருக்கமான நினைவுகளை வியத்தகு வகையில் படம் பிடித்துள்ளார் கலிஞர். தங்கையின் ஓய்வறியா உழைப்பு, தம் வாழ்வில் எவ்வளவு பிரய ஏற்றங்களையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தின என்பதை உருக்கமோடு விவரிப்பார் :

களையெடுக்கும் மக்களைாடும்
கதீர் கொய்யும் பெண்களைாடும்
வினையும் சிறு நீலமே
வீடாக வருஷவதீலும்

கழிந்தீட்ட காட்சி எந்தன்
 கண்முன்னர் நீற்குதம்யா
 வழிந்தீட்ட வேர்வை யொடும்
 வாடிய தோல் யேனியொடும்
 * * * * *

தற்குறியாய் நீயிருந்து
 சனைக்கா துழைத்ததீனால்
 கற்குமொரு பள்ளி முதல்
 கல்லூரி வாயில் வரை

தந்தை எனை அனுப்பும்
 சாதனைக்குத் தூண்ணாய்

எனப் பழைய நினைவைக் கண்ணீர் மல்க நினைவு கூர்வார்.
 வினையும் சிறுநிலமும் எப்பியாழதும் உறையும் வீடாக
 அவருக்கு விளங்கியது என்பதால் அவர்தம் ஓய்வறியா
 உழைப்புப் புலனாகும்.

‘அண்மகனை மிஞ்சினைநீ,
 ஆற்றாயை என்பதெதும்
 காண்பதறியாதாய்’

என அவர்தம் ஆளுமைத்திறத்தைப் புலப்படுத்துவார்.
 ‘எந்தன் உயர்வு ஒன்றேதான் வாழ்வு’ என அவர் வாழ்ந்த
 நிலை, எனிய கிராமங்களில் இன்றும் வாழும் மாந்தர்களின்
 பண்பாக விளங்குவதை இவர்தம் பாடல் காட்டும்.

இரும் பெடுத்துக் காய்ச்சி அனு
எஃகாக்கி மேலும் உரம்
பெறும்படிக்கு மாற்றிய தோற்
சீடுடைய நெஞ்சினன் நீ

என்று ' உள்ளம் உடைமை' என்னும்
வாக்கிற்கேற்ப வாழ்ந்து பெருந்தகையான தும் தங்கையைக்
கவிமலர்களால் போற்றி வணக்குவார்.

மானலைகளும் பராட்டும்
வாய்ப்புகளும் வந்தடையும்
கானல உணையன்றி ஒரு
கடவுளையும் நான் நினையேன்

என்னும் கவிதை வர்கள் கவிஞரின் உறவு நெஞ்சின்
ஆழத்தையும், அன்பை நேசிக்கும் உயர்வையும் நல்ல
உணர்வையும் காட்டும்.

விருதுநகர் தந்த பெருந்தலைவன் பெருமிகும் சேர்
பீடுடைப் பெரியோனைப் போற்றிய பாடலில் அவரை
' முற்றும் குறவா முழுத்துறவி' எனப் பாராட்டுவது பெரிதும்
குறிப்பிடத்தக்க சொல்லாட்சி.

' கஸ்ஸி' என்று உலகு நாளும் கணித்திடும் பொருள்,
வையச் செல்வமாகவும், மாணிடத்தின் கிருவாகவும்,
விளங்குவதை இன்றைய சூழலில் பொருத்திப் பார்த்து
' புவியினில் புது ஆவதாரம் பெற்றாய்' என்று போற்றுவது
புதுமையானது.

பகுத்தறிவும், விழிப்புணர்வும்தான் நந்தாத தீப்பந்தம்; வய்ய வாழ்வின் நங்கூரம்; பேரிடியும் புயலும் சேர்ந்து வந்தாலும் திசைகாட்டும் காந்தம்: என அழகிய உவமைகளாலும் உருவகங்களாலும் பகுத்தறிவைப் போற்றுவார்.

'இயற்கையின் படைப்பில் யாவும்
இனியன; அனுவும் அங்கு
பயனில் தென்ப தீவ்ளை
பதன் செயும் புலன்கள் வேண்டும்

என இயற்கையின் படைப்புகள் அனைத்தும் பயனுள்ளன என்றும் அவற்றின் பயன் அவற்றை பகப்படுத்தும் நமது திறனில் இருக்கிறது என்றும் இயற்கைப் பொருள்கள் பற்றிய ஒரு புதிய பார்த்தையை முன்வைக்கிறார்.

'நாம் வாழும் மண்ணிலேயே வின் சமைக்கும் வழிதான்' நமது வேதம் என்பார். பஸ்வேறு மதங்கள் வாதித்து வாதித்துக் கண்டது என்ன என வினாத் தொடுப்பார்.

வாதித்து வாதித்து மனிதர் வாழ்வின்
மர்மத்தின் வேர் தேடி, மதங்கள் கண்டு
சாதித்த தென்ன; அட! தொடக்க நாளில்
சந்தித்த புதிர் எதையும் தாண்டவில்லை
என்று அளவை நெறி கொண்டு ஆராய்வார்.

வையத்து வாழ்வதனைச் சீர்திருத்தி
வானுலகை மண்ணுலகீல் வகுப்ப தொன்றே
ஜயத்தீர் கீடமின்றி அமரவாழ்வை
அடைகின்ற வழி என்ன, ஆன்ம ஞானம்
கண்டவர்கள் துறவறத்தில் வாழ்நா ஸௌல்வாம்
கடவுளர்தம் ஒளிதேடிக் கழித்தோ ரெல்வாம்
விண்டதையும் காண்கின்றோம்: வையத்துள்ளே
விண்சமைக்கும் வழி நமது வேதம் அம்மா
என்று வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் நீறி தான் விண்
சமைக்கும் வேதம் என வள்ளுவர் வழிநின்று உரைப்பார்.
'உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்' என்றும் கவிதை
உழைப்பின் உயர்வைச் சூட்டும். 'உள்ளம் உடைமை
உடைமை' 'உள்ளத்து அனையது உயர்வு' என்றும் தமிழ்
மரபுக்கு இத்தொடர் ஒரு புது வரவு. வாழும் வள்ளுவத்தைப்
போற்றும் கவிஞர் குலோத்துங்கன்,
'உழைப்பறியா வாழ்வு தனில் உயிர்ப்பொன்
ரில்லை
உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்! மண்ணில்
உழைப்பதுவே கொள்கையல! புழுக்களுக்கும்
ஹப்பண்டு! தம்மினத்தீன் பெருக்கமுண்டு
என்று ஒரு சமுதாயம் உழைப்பையே போற்ற வாழ
வேண்டும் என்பார்.

‘ உழைத்து வாழும் சீலயிலார் திருடர்’ எனது
திருட்டுக்கு ஒரு புது விளக்கம் காட்டுவார். ‘ எனிய மக்கள்
சிந்துகிற வியர்வையினால் வாழ்வோர் கள்வர்’ என்பார்.
திருடர், கள்ளர் ஆகியோருக்குத் தவிஞர் கூறும் புது
விளக்கங்கள் புதுமையன.

‘ உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்’ என்னும் இந்நால்
வழிக் கவிஞர் குலோத்துங்கன் இளங்தலைமுறையினருக்கு
அயராத தன்னம்பிக்கை வழி காட்டுகின்றார்.

காலமெலாம் விடுமுறையா பெருமுதை வீணே
கழிப்பதுவும் பண்பாடா

என்று கேட்டுவிட்டு. ‘ அழுவதற்கு விடுமுறை; மின் சிரித்துப்
பேசி அகமகிழ விடுமுறை; நம் நோன்பு நாளில்
தொழுவதற்கும் விடுமுறை; நூம் தலைவர் தம்மைத்
குதிப்பதற்கும் விடுமுறையா சோம்பர் மக்காள்’ என அவர்
வினவும் போது உழைப்பின் பெருமையை அவர்
போற்றுவது நமக்குப் புலனாகின்றது.

‘ விழைவுடையார் மண்மீது விண்ணும் காண்பர்’

‘ மதிவளம் மனிதன் செல்வம்’

‘ மாணிடம் தோற்பதில்லை’

‘ திடமுடை உளத்தின் ஆற்றல்
தீசையியலாம் ஆட்சி செய்யும்’

'எங்கள் உள்ளம் ஒர் கோங்கும்
அங்கு வானமும் அடங்கும்'

'பாதைகள் புதிய; ஏற்கும் பயணங்கள் புதிய'

'தக்காரை நெஞ்சாரப் போற்றும் நாடு
தகுதியினை வளர்க்கின்ற மழை'

'வெற்றியை மின்சீய வேதமொன்றில்லை'

'நேர்கை வழி நீற்பவர்பால்
நேயர்பலர் நீற்பதிலை'

'இயற்கையின் படைப்பில் யாவும் இனியன்'

'மேலதினும் மேலதேடும்விழுவடையார்
மண்ணுலசீல் விண்ணும் காண்பர்'

'உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்'

'தனிமனிதன் மேதை உயர் வித்து'

'விதிவிலக்கினில் விதிகள் தேடுவும்'

'ஆற்றல் மிக்காரால் உயர்வதடா மனித சாதி'

'பாதி அறிவு பகையினும் கொடிது'

போன்ற கவிதை வரத் தொடர்கள் - வைரவரத் தொடர்கள்
- 'உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்' என்றும் நாலில் வரும்
ஆளுமைத் தொடர்கள் - ஏணியாய் நின்று நம்மை
மேலேற்றும் எழுச்சித் தொடர்கள்.

இனைய தலைமுறையினரை ஏற்றம் கொள்ளச்
செய்யும் இனிய கவிதைத் தொடர்கள்.

இத்தொடர்கள் படிப்போர் உள்ளத்தில் பதியட்டும்.
பழையைன் வேரும் புதுயையைன் பூவும், காடும், கணியும்
இனைந்த புத்தொழுச்சித் தொடர்கள் நாடிடங்கும் பரவட்டும்.
விண்சுயைப்போர் வருக!

மாணிடம் தோற்பதில்லை!

எழுச்சி கொன் தழிழுக்கேயே

இவை கவிஞரின் மேற்கோள்வரிகளாக அமையாமல்
படிப்போர் மேற்கொள்ளும் வழிகளாக அமையட்டும். கவிஞர்
குலோத்துங்கன் படைப்பு இன்றைய இளந்
தலைமுறையினருக்குக் கிடைக்கும் புது வரவு, நல்வரவு.
தமிழகம் தக்கவாறு பயன்படுத்துத்தும்

பேரா.இ.சுந்தரமூர்த்தி
மன்னாள் துணைவேந்தர்
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சை

உள்ளடக்கம்

முகவுரை	vii
அணிந்துரை	xxv
1. முற்றும் துறவா முழுத்துறவி	1
2. பராட்டை மின்செயாரு பரீசில் இல்லை	4
3. பட்டீவின் படிப்பினை	6
4. தீயாக தீபம்	8
5. புது அவதாரம்	17
6. மாணிடத்தை வழிநடத்தி வளர்க்கும் சக்தி	20
7. உயர்வின் தொலைவினால் உறவு கெடாது	22
8. வாயனாம் தோற்றுதம்மா!	24
9. கழிப்பன எனவெயும் இல்லை	26
10. விண் சமைக்கும் வழி நமது வேதம்	28
11. மானுடத்தீர்கு என்ன நன்மை	31
12. கடையை விரித்தோம்: கட்டுவ மில்லை	34
13. காலத்துள் யாத்திரை	36
14. கணக்கறியேன்	37

15. மேன்மைகள் அனைத்தின் ஆத்மா	39
16. உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்	41
17. மாணிம் தோற்பதில்லை	43
18. புதீர் என நீண்றனவை புலப்படும்	46
19. வெளி நடப்பு	48
20. காணதூயின் தலைவன்: கவிஞரும் அவனே	50
21. வையக் கேள்விலின் தலைவன் மாந்தன்	52
22. மானுடம் பாடுவேன் யான்	54
23. இளமையைப் பாடுவேன் யான்	56
24. அறிவியல், ஆண்மிகம், ஒரு தீர்ப்பு	58
25. தழிழுச்சாதி - ஒரு குவலயக் குடும்பம்	61
26. எழுச்சிகள் தழிழுக்கேயே	63
27. வையத்து வாழ்விலெரு நீதியில்லை	67
28. தாண்டவத்தை மிஞ்சியொரு தாக்கம் வரும்	75
29. கண்ணீரால் காத்தோம்	79
30. தன்னவத் தாண்டவம்	82
31. எனது பயணம்	84
32. புனிதப் பேர்வையில் புன்மை	86
33. உணவருந்து உன் கூடம்	88
34. ஒப்புதல் வாக்குமூலம்	90
35. ஏழைகளீன் கண்ணீரீல் உப்பெடுத்து காசாக்கி...	92
36. பழியனைத்தின் பெரும் பழி	94
37. இரு துருவங்கள்	96
38. மக்கள் சபதம்	98
39. பேராட்டம்	101

மற்றுட் தறவா முழுத்தறக்

உள்ளத்தில் ஏணிப்பார் உயர்வர்

கல்வாப் ரீழையென்னும்
களங்கம் கடந்தவன் நீ !
வல்லாரீன் வல்லவனாய்
வளர்ந்தாய்: நம்பாரதத்தீன்

நாடுத் துடிப்பறிந்தாய்
நானும் உழைத்துழைத்து
வாடுத் தவிக்கீன்ற
வறிஞர் பெருமுச்சின்

வெப்பம் அறிந்தவன் நீ!
வினைஅறியா வெற்றர் உரை
ஒப்ப(து) இயலாதாய் :
உழைக்கீன்ற ஏழையரை

மறவாத நெஞ்சடையாய் :
 மக்கள்குலம் அத்தனையும்
 ஹிவாப் ஹிப்பெனவே
 பேணினை நீ : சுற்றுமெனச்

சார்ந்ததிலை : நண்பர்ளனச்
 சாய்ந்ததிலை : சாஸ்பு அலது
 நேர்ந்தபடி ஏதுமிவண்
 நீகழுப் பொறுத்ததிலை

கல்விஅறி வெள்ளே நேர்
 கருவியென நம்குழுந்தைச்
 செல்வமெலாம் பள்ளிவந்து
 சேரும்வழி கண்டவன் நீ

தேர்ந்தவரை எண் தீசையும்
 தேடியவன் : விற்பன்னர்
 ஓர்ந்த வழி கொள்கைகளை
 உயரப் பிடித்தவன் நீ.

முற்றும் துறவாத
 முனிவன் நீ : பெற்றநிலப்
 பற்றுடனும் மக்கள் குலப்
 பாசமெரும் தன்னிதெனத்

தோனின்மேல் தாஸ்குகீற
 சொந்தமெதும் தீவ்வாத
 ஆளுமையின் வீருடனும்
 ஆண்ட முழுத்துறவி.

விருதுநகர் தந்த மகன்
 விடுதலைப்போர் தீயாகத்தன்
 பெருமிதம்சேர் பீடுநடைப்
 பெரியோன்: பெருந் தலைவன்.

உ_ள்ளத்தில் ஏணியுளர் உ_யர்வர்

2

பாராட்டை சுஞ்சிடாரு பாசல் தில்லை

குலோத்துங்கன்

பாராட்டை மிஞ்சிமாரு
பரீசில் இல்லை
பதலி, பணம் எதுவும் அதற்கு)
இணையு மில்லை

போராட்டம் மிக்கதா
உலகம்: ஊறும்
புத்துணர்வின் கேணியடா
'பேர்றறும்' சொற்கள்

உத்திகளும் கொள்கைகளும்
உதயம் கொள்ளும்
உள்ளத்தின் ஊக்கத்தீற்கு(கு)
ஊட்டம் சேர்க்கும்

சத்துணவு பேள்றுதா
 மனம் திறந்து
 சங்கோர்கள் பராட்டும்
 தகுதிச் சொற்கள்

தக்காரை நெஞ்சாரப்
 போற்றும் நாடு
 தகுதியினை வளர்க்கின்ற
 கழனி: ஆற்றல்

மிக்காரால் உயர்வதா
 மனித சாதி
 வேதமிது விதியுமிது
 விலக்கொன் றில்லை.

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

3

பட்டாரங்கள் படிப்பகலை

குலோத்துங்கன்

வளர்த்த கடா மார்பில் பாயும்; இது
வையகம் கண்ட அனுபவம்.

மார்பு உனதாகவும் இருக்கலாம்; அதற்காக
வலிமையை வளர்க்கத் தயங்காதே
மார்புப்பண் மறைந்து விடும். வலிமையை
வளர்த்த பெருமை மறையாது

சிற்பியின் கை, பிடித்த சிற்றுளி வடித்த
தெய்விக அழுகுச் சிலையை ஓர்
அற்பனீன் கை அரை நொடியில் அழிக்கலாம்
படைத்த சிற்பியே! உன் பணியை விடாதே; அவன்
உடைத்த சிலையின் ஓர் உறுப்பும் கூட
உன்னை அமரணாக்கலாம்.

வெயர்வு சிந்தி வெற்றிப் பகுதையில்
முயன்று சென்று நீ முடியும் சூடுனால்
உலகம் உனக்கு வைத்திருக்கும் பரிசுகள்
ஒன்றல்ல; இரண்டல்ல; மூன்று.
உட்டளைவில் பாராட்டு; உள்ளத்தில் பொறுமை
ஒருசிலர் பகைமை; அதனால் என்ன
சாதனைப் பகுதையில் தளராது நட;
வெற்றியை மிஞ்சிய வேதமொன்றில்லை!

பாதியறிவு பகையினும் கொடிது; நாம்
அதிமுதல் இதை அறிந்துளம்; சங்கோர்
கசடறக் கற்பது காட்டினர்; ஆயினும்
ஓரிரண்டுமுத்தும் ஊன்று கோல் ஆகலாம்.
மின்னல் கீற்றும் விளக்கின் குஞ்சு; ஓர்
மின்மினிப் பூச்சியும் விழிக்கு வழி சொலும்
காலேக, அரையோ, கற்பது செல்வம்.

4

தியாக தீபம்

குலோத்துங்கன்

வேப்பும் பழும் பொறுக்க
 விடியு முன்னர் சென்றிடுவாய்
 தோப்புத் துரவனைத்தும்
 துவளா துழைத்தவன் நீ

பொழுது கீழுக்கினிலே
 புறப்பட்ட ரின்னர் துயில்
 எழுவ தறியாய் நீ
 இருஞும் வரை காடுகளில்

இய்வென்று தேடாமல்
 உழைத்தாய் நீ: வரர மெலாம்
 காய் கறிகள் நீ பறித்தாய்
 கால் கடுக்கச் சந்தைகளில்

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

விற்றுத் தீரும் ரெனர் நம்
வினை ஆட்கள் நீயாகக்
கற்றுத் தெரிந்த தலங்கள்
கல்வி எதும் காணாய் நீ

பள்ளி யறிந்த திலை
பயின்ற திலை: நீண்ணிளைய
கள்ளியிலும் முன் நீறைந்த
காட்டினிலும் மேட்டினிலும்

ஆடுகளை மேய்ப்பதிலும்
அவற்றோ டெராகுழுவாய்
மாடுகளை ஓட்டுவதில்
மந்தை யொடு வாழுவதில்

களையெடுக்கும் மக்களைாடும்
கதீர் கொய்யும் பெண்களைாடும்
வினையும் சிறு நீலமே
வீடாக வாழ்வதிலும்

கழிந்திட்ட காட்சி எந்தன்
கண்முன்னர் நிற்குதம்மா
வழிந்திட்ட வேர்வை யொடும்
வாடிய தோல் மேனீயொடும்

ஆண்மகனை மிஞ்சினை நீ
 ஆற்றாமை என்ப தெதும்
 காண்பதற் யாதாய்
 கன்னி யெனப் பல்வாண்டு

தற்குறியாய் நீயிருந்து
 சளைக்கா துழைத்ததினால்
 கற்குமொரு பள்ளி முதல்
 கல்லூரி வாயில் வரை

தந்தை எனை அனுப்பும்
 சாதனைக்குத் தூண்ணாய்
 உந்தன் எதிர் காலம்
 உயர்வு பெறும் தீசையில்

சிந்தனையை ஓர் கணமும்
 செலுத்தி யதைக் கண்டதிலை
 எந்தனுயர் வெள்ளேதான்
 எல்லாம்ன நீணன்த

தெய்வ மென வாழ்ந்தவளுன்
 தீருமணத்தீன் பின்னரும் நீ
 மெய் வருத்தம் பாராது
 வினைமேல் வினை ஏற்கும்

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

சமை தாங்கி வாழ்வனக்குச்
குழ்ந்ததை நீ ஏற்றாய்ஃார்
இயையேனும் உன் பெருஞ்சம்
இடுந்ததை நான் கண்டதீவை

பாரம் கண்டஞ்சாத
பகடு போல் நீண்றாய் நீ
தூரம் கண்டஞ்சாது
தொய்வின்றி நீ நடந்தாய்

உற்றதுணை உன்னோ(ு)
உயரப் பறக்க விலை
பெற்றெடுத்த செல்வ மெதும்
பீடுடைய உன்கணவை

எட்டுப் பிடிக்க விலை
எண்ணி எண்ணி நீ வகுத்த
திட்டம் நிறை வேற்றும்
திறங்களர் வாய்க்கவிலை

சுற்றுமென நின்றவரும்
சுயநலத்துர்: நின்பெருளைப்
பற்ற முயன்றார்:யின்
பயன்பெற்றார்:பார்த்துமுன்றாய்

இரும்பெடுத்துக் காய்ச்சி அதை
எஃகாக்கி மேலும் உரம்
பெறும் படிக்கு மாற்றிய தோர்
ரீடுடைய நெஞ்சினன் நீ

எதிர்பார்த்த ஆயிரமும்
எமாற்றம் என்றாலும்
விதிபார்த்த பார்வை இதில்
மீள்வேன் என நிமிர்ந்தாய்

* * * *

தரையே ளின்தாலும்
தாணசையா மெய் வலியும்
வரையே அசைந்தாலும்
மன்கலவுங்கா ஆனமையும்

'அஞ்சல், உழை யானிருக்க
யார் தீண்டக் கூடும்:நழை
மிஞ்சவுதென்றும் திறனை
மீறுவுதென்றூர் கணமும்

கவலற்க' என்று நழைக்
காத்து வந்த தந்தையரும்
அவலத்தின் ஆழத்தின்
ஆழத்தில் நாழுழல

விட்டோர் இயைப் பெருஷில்
விட்டைந்தார்: வானிடந்து
கட்டோடு வீழ்ந்தது போல்
கல்லின் மேல் கண்ணாடி

பட்டுத் தெறித்தது போல்
பதை பதைத்து நம் குடும்பம்
எட்டுத் திசைகளிலும்
இருள்குழு நின்ற கணம்

துணிலே நினதுருவாய்த்
தேரன்றினை நீ! யானைதற்கும்
பணியேன் என நிமிர்ந்தாய்
பாவாய் நின் தியாக மெனும்

தீரி எரிந்த பொன் னொளியில்
திசை யறிந்து மேல் நடந்தேன்
பெரிதூன்று காண்ப மெனும்
பீடுடைய நெஞ்சினன் யான்

தரை வாழ்வில் நின்றாலும்
தவ வாழ்வை மேற்கொண்டேன்
நிறை குறையாச் சிந்தனையும்
நெறி தவறாச் செய் முறையும்

கொள்கை என ஏழையன் யான்
 கொண்டதனால் வந்த சுயம்
 சொல்வ தெளிதுமல:
 சேரதனைகள் கொஞ்சமல

நீதி யழிவதையும்
 நெறி முறைகள் தூஞ்வதையும்
 நாதி யறியாது
 ஞாயங்கள் நிற்பதையும்

விலை கொடுக்க ஆளிருந்தால்
 விண்ணுலகும் சந்தை வரும்
 நிலைமை வளர்வதையும்
 நேர்மையெலாம் தீய்த் தவர்கள்

தண்டனை யென்றில்லாது,
 தருமத்தைக் கொன்ற வர்கள்
 கண்டனமும் காணாது
 கடவுளனங்க் காட்சி தரும்

கொடுமையையும் கண்டு மனம்
 குமைந்தேன் நான் என்பணியில்
 வடு வெதுவும் நேராது
 வழி தவறிச் செல்லாது

அஞ்சுத் தகுந்த வற்றை
அஞ்சினேன்:காலமெலாம்
நெஞ்சுத்தின் ஆணை வழி
நின்றேன் எளியோர் தம்

உரிமை என வந்ததை என்
உடமை எனக் காத்தேன் யான்.

எளியோர்க்கு நீதி செயும்
இயல்புவழி நின்ற தனரல்
வலியோர் சலுகை பெறும்
வழியடைத்தேன்:நானாறியா

அந்நியர்க்கும் நீதி செயும்
அவசியத்தில் நண்பர்கள் தம்
தன்னலத்தின் விண்ணப்பம்
தவிர்த்தேன் நான்: தம்பணியில்

நேர்மை வழி நிற்பவர் பால்
நேயர் பலர் நிற்பதிலை
சார்புடைமை என்பதனுள்
தன்னலத்தின் வேரிருக்கும்

* * *

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

சேரதனைகள் ஆயிரமும்
 துணை நின்றாய்ஃன் பிறப்பே!
 வேதனையில் கை கொடுத்தாய்
 வெற்றி வழி தேடியநான்

கல்லிடற், முன்னேறக்
 கால் நலிந்து நேர மெலாம்
 உள்ளிருந்து பொன்மகள் நீ
 ஊக்குவித்தாய்ஃவென்றேன் நான்

மாலைகளும் பராட்டும்
 வாய்ப்புகளும் வந்தடையும்
 காலை உணையன்றி ஒரு
 கடவுளையும் நான் நினையேன்.

5

புது அவதாரம்

கல்வியென் றுலகு நானும்
கணித்தீடும் பெருளே! வையச்
செல்வமே! மாணி டத்தின்
தீருவினில் தீருவே! யாவும்

படைத்தீடும் ஆற்றல் கொண்ட
பரமமே! உனது பார்வை
உடைத்தெனின் யாவும் ஆங்கே
உள்ளுதன உயர்ந்தோர் கண்ட

ஆற்றலின் சர்க்க மே! யாம்
ஆய்தொறும் புதிய பெருக்கும்
ஊற்றெறனும் வரமே! வையம்
உயர்ந்தீடும் பாதை காட்டும்

உள்ளத்தில் ஏணிபுளர் உயர்வர்

கலங்கரை ஓளியே! எங்கும்
 கரையிலா வெளியே! வரீ
 வழங்கிடின் குறைவ தீண்றி
 வளர்ந்திடும் அருவ மே! நீ

ஆக்குவை, அழிப்பாய், காப்பாய்
 அயன், அரீ சிவனார் தம்முள்
 தேக்கிய செயல்கள் மூன்றும்
 சேர்த்து, நீ எழுந்தாய்; வாழ்வில்

முதுமையில் தளர்தல், மற்றும்
 மூப்பினீல் வலிமை குன்றல்
 பொதுவெனும் மண்ணீல் நீயோ
 பொழுதொரு புதுமை பெற்று

இளமையீர டெர்வாய்; எங்கள்
 இன்மையும் இருஞும் போக்கும்
 வளமெலாம் தாங்கி நீற்பாய்
 மலர்வது நீன்ச காப்தும்

மாணிடப் பயிர்வ ஸர்க்கும்
 மாரீயும் உரமு மானாய்
 சூனியும் அனைத்தும் வெல்லும்
 சூக்கும மானாய்; இந்நாள்

இதுவரை கண்டி வாத
 ஏற்றமும் எழிலும் தூங்கிப்
 புது அவ தூரம் பெற்றாய்
 புலியினில் முதன்மை பெற்றாய்

உ_எளத்தில் ஏணியுளர் உ_யர்வர்

6

ஸ்ரீ வாழ்ந்த வளர்க்கும் சக்தி

குலோத்துங்கன்

முடியேறி நீண்றவரும் முதல்நீலையை
பெற்றவரும் பதனி வாழ்வில்
படியேறி உச்சநீலை பரத்தவரும்
எவ்வண்மோ பரதை மறி

அடிதவரி, அறம்தவரித் தன்னவத்தீன்
ஆசைகளுக்கு) அடிமைப் பட்டு
குடியரசுப் பேரர்வையினில் குடுமக்கள்
நலம்பறிக்கும் கூற்றும் ஆனார்

* * * *

மடம் நிறைக்கும் 'தவத்தர்' எலகம் வஞ்சர் ஆயின்,
மன்றத்தில் பெரியயிரண வருவேரர் எல்லகம்
தடம் அமைத்துத் தன்னவத்தீன் தேவை தீர்க்கும்
தகவில்லாக் கூட்ட மெனின், ஆட்சி ஏற்கும்

தாமரை, மார்ச் 2003.

அரசியலர் ஏழையரை, கல்வி இன்றி
 அறியாமை இருண்மையினில் அழிழ்ந்தோர் தும்மை,
 வரவுதரும் வஸ்கிடெயனப் பயன்ப டுத்தி
 வயிற்றுக்குச் சேறுகண்டு வாழ்வோ ராயின்

விடிவெஸ்கே? சமுதாய மேம்பா டெஸ்கே?
 வேட்பாளர், வக்காளர் தேர்தல் தந்த
 குடியரசின் நலன்ஸ்கே? குறிக்கோள் எஸ்கே?
 கொள்கைகளீன் வழியமைந்த கொற்றம் எஸ்கே?

எழையர்கள் எதை நம்ப? எவர்ஹின் செல்ல?
 ஏர் பிடித்து விடைத்தறுத்த குதிர்கள் யாவும்
 பாழையனின் பாடுதரும் பலன்தான் என்ன?
 பகுத்தறிவே, விழிப்புணர்வே சமுதா யத்தின்

நந்தாத தீப்பந்தம்; வய்ய வாழ்வின்
 நங்கூரம்; பேரிடியும் புயலும் சேர்ந்து
 வந்தாலும் தீசைகாட்டும் காந்தம்; நாளும்
 மாணிடத்தை வழிநடத்தி வளர்க்கும் சக்தி.

7

உயர்ச்சன் தொலைச்சுரால் உறவு கெடாது

குலோத்துங்கண்

விழுதுண்பு புயல் வீசும்
 வேகத்தை ஏற்கும்
 விரீகின்ற தளம் வளரும்
 மேம்பாடு தாங்கும்

உழுகின்ற பெருமக்கள்
 உயர்கின்ற மண்ணில்
 ஒழுக்கத்தின் ஆணிவேர்
 உரம்பெற்று நீற்கும்

மக்களை பரவாது
 குடியாட்சி இல்லை
 மண்பிடிப் பில்லாது
 வேர் வலிமை இல்லை

பக்கமும் வேர்விட்டுப்
 பரவுகிற அருளின்
 பள்ளியில் குடியரசுப்
 பாடஸ்கள் கற்போம்

பாருக்குன் உயிர்களக்கப்
 பரீதி ஒளி தேவை
 பயிர்களுக்கு) உயிருட்டப்
 பருவ மழை தேவை

ஊருக்கு வழிகாட்ட
 உயர்மக்கள் தேவை
 உயரத்தின் பிறவினால்
 உறவு கெடல் இல்லை

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

8

இடான்டி* தோற்றுத்தமா!

குலோத்துங்கன்

இணையம்ளன் றஹ்ரு கண்ட
எற்றமே! இறைவ னும் நீன்
துணையினை நாடுத் தக்க
சூக்குமப் பெருளாய் நீற்கும்

விந்தையே! மானு டத்தீன்
மேதையின் மின்னல் என்ன
வந்தனை; மனித சாதி
வந்தநாள் தொடங்கி, இன்றும்

*

இணையம் - Internet
வாமன அவதாரம்
ஜூன் 2005

கண்டவை, அறிஞர் கூட்டம்
கணித்தவை, கடலும் வானும்
அண்டமும் விரிந்த கல்வி
அறிவெலங்கம் கைப்பி டுக்குள்

தாங்கி நீ எழுந்தாய் நீன்றன்
தாக்கமேர துறைகள் தோறும்
ஒங்குதல் தொடர, மாந்தர்
உயர்வுகள் தொடர, நீயோ

உருவினில் சிறுத்தாய்; ஆற்றும்
உரத்தீனில் வளர்ந்தாய்; விஞ்சைக்
கருவி நீ அறிவின் ஆற்றல்
காட்டினை! புதுயு கத்து

விடியலின் வித்தும் வேரும்
விழுதும் நீன் கொடை; ஆனாலும்
வடிவினில் அணுநீ! ஆற்றும்
வலிமையில் அண்டம் நீ! நீன்

காட்சியை வியந்தோம்; பண்ணைக்
காலியக் கவிஞர் தங்கள்
மாட்சியில் அன்று கண்ட
வாய்மானம் தோற்ற தம்மா!

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

9

காபிபன எவ்யுட் கிள்லை

குலோத்துங்கன்

இயற்கையின் படைப்பில் யாவும்
இனியன; அனுவும் அங்கு
பயனில் தென்ப தீவ்லை;
பதன்செயும் புலன்கள் வேண்டும்

ஊனமெரன் றுளதேல், அந்த
ஊனத்தை ஈடு செய்யும்
தானமும் இயற்கை அன்னை
தருவள்; அச் சக்தி காணும்

ஆற்றலென் றுடையர்; வாழ்வில்
ஆய்வெனும் கருவி கொண்டோர்
தோற்றுதைக் கண்ட தீவ்லை;
சூழ்ந்துள யாவும் செல்வம்.

கற்கனும், புதரும், முள்ளும்
 கள்ளியும் நிறைந்த காடும்
 அற்பம் என் வெண்ணீ மாந்தர்
 அழித்தீடும் பொருள்கள், மற்றும்

வீணைக் குவித்தீ ருக்கும்
 வீதியின் கூளம் யாவும்
 ஊனைனைக் கருதத் தக்க
 உயர் பொருள் தம்முள் கொண்ட

சுர்க்கமாம்; பொருந்தும் கல்லித்
 துணையோடு காணின் செல்வ
 அர்க்கமாம் யாவும்; ஏதும்
 அழிப்பது கழிப்ப தன்றாம்

உள்ளத்தில் ஏணியளர் உயர்வர்

10

ஈண் சுகைக்கும் வாழ்நடவு பேர்ம்

துலோத்துநங்கள்

என் வந்தேன்:எங்கிருந்து வந்தேன்; நானை எத்திசையில், எவ்விடத்தை, எதனை நோக்கி நான் செல்வேன்:ஞாலத்தில் மனித வாழ்வில் நாம் காணும் பொருள் என்ன:உயிர்கள் கோடி

வாழ்கிறது: வளர்கிறது: மரணத் தீண்பின் மறைகிறது: மானுடமும் மற்று யிரபோஸ் நான்வந்து மறைவதுவோ: நமக்கென் றிந்த ஞாலத்து வாழ்வினீலே சிறப்பென் ருண்டோ?

பயணத்தின் முதலும்கூது: முடிவும் இஃதோ பாதையிது நீளமறு பயணம் உண்டோ? உயரத்தில் நீண்றவரும் ஆன்ம வாழ்வில் உச்சத்தைக் கண்ட வரும் உயிர் ஹிந்தார்

சென்ற இடம் வேறுள்ளோ? சென்று ஹன்னர்
சேர்ந்த இடம் வேறுள்ளோ? உண்டென் ரீரேல்
இன்று வரை பல கோடி பக்தர் ஏனோா
இந்த இடம் என எதையும் இயம்ப வில்லை.

கைவத்தின் வழிநின்றோம்: வைண வத்தர்
சமயத்தின் வழிநின்றோம்: எண்ணிறந்த
தெய்வத்தின் வழிநின்றோம்: சடங்கு கோடி
செய்வதையும் பக்தியெடு தீருந்துச் செய்தோம்

உயிர் என்பர், உடல் என்பர் இரண்டிற் குள்ளும்
உறைகின்ற பெருள்ளன்பர்: ஏகம், த்வைவதும்
பயில்கின்ற ஒருசாரார், விசிட்டாத் வைதுப்
பாதைளன ஒரு சாரார் பல நூற்றண்டு

வாதீத்து வாதீத்து மனிதர் வாழ்வின்
மர்யத்தின் வேர்தேடி, மதங்கள் கண்டு
சாதீத்து தென்ன; அட! தொடக்க நாளீல்
சந்தீத்து புதீர் எதையும் தாண்ட வில்லை.

உடல் கண்டோம்: உடல் தன்னை இயக்குகின்ற
உறுப்புகளீன் வகைகண்டோம். பிரித்தை டுத்துத்
தீடம் செய்யும் என்புமுதல் தசையில், நாளீல்
தீரவமியனும் குருதியெலாம் தேடிப் பார்த்தோம்

இயல்கின்ற வகையில் வெவரம் பகுத்தோம்
கண்ணுக்கு(ஞ)

எட்டாத உயிரணுவின் இயற்கை கண்டோம்
உயர்வென்ற உயிர்தன்னை எதிலும் காணோம்
ஒன்றிலிலா (து) எங்குமுள் உண்மை தானோ?

* * * * *

விரீகின்ற, விரீகின்ற வெளியில் நானும்
விரைகின்ற தாரகைகள் கோடி, கோடி
தீரீகின்ற அண்டத்தில் தீசையு ணர்ந்து
செல்லுமிடம், சேருமிடம் தெளிவ துண்டோ?

எல்லையிலாப் பொருள் கேடி அலைகின் ரோமோ
இல்லாத பொருள் தானோ இம்பர் வாழ்வில்
தொவ்வைமுதல் வெறுமையநிறை சூனி யத்தைக்
துருவிழுரு பொருள்காணத் துணிந்திட் டோமோ

* * * * *

வையத்து வாழ்வதனைச் சீர்தி ருத்தி
வானுவகை மண்ணுலகில் வகுப்ப தொன்றே
ஜயத்திற் கிடமின்றி அமர வாழ்வை
அடைகின்ற வழினன், ஆன்ய ஞானம்

கண்டவர்கள் துறவறத்தில் வாழ்நா ஸெல்லாம்
கடவுளர்தம் ஒளிதேடிக் கழித்தோ ரெவ்வாம்
விண்டதையும் காண்கின்றோம்: வையத் துள்ளே
விண்சமைக்கும் வழிநமது வேதம் அம்மா!

11

தான்த்ரிக எண்ண நன்மை

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

கேட்டுச் சலித்துக்கூடா மனிது சாதி
 திசைசெதுரிந்து பக்கமெலாம் பாதை ஒன்றை
 நாட்டுச் சலித்துக்கூடா மனிதர் சிந்தை
 நாகரிகம் கால்கொண்ட நாள்தோ டங்கி

நூற்றாண்டு நூற்றாண்டு நூற்றாண்டாக
 நேரன்பிரிஞ்சும் நூண்ணியன் நூழைந்தும், காண
 ஆற்றாகேம்: குத்துவங்கட் களவிவரன் றில்லை ஆய்ந்து
 பொருள் அணுவளவும் அறிந்தோ மில்லை

காடுசென்று நோற்றவர்கள், மழுத்து நீட்டிக்
 கடுந்தவத்தை ஏற்றவர்கள், சமயத் தொண்டில்
 வீடு,துணை விட்டவர்கள், வேடம் ஏற்று
 வெள்ளுடையும் துவருடையும் ஹிறவும் பூண்டோர்

அறிவியலின் வல்லுநர்கள், துறைகள் தேரூம் ஆய்ந்தறிந்து தெளிந்தவர்கள், வய்ய வாழ்வின் நெறியறிந்த மேதையர்கள், நிலைத்து தன்மை நிலையாமை கண்டவர்கள், கிரேக்க மண்ணில்

இயயலை நின்றவர்கள், உண்மை தேடும் இலக்கணத்தைக் கண்டவர்கள், பழமை வாய்ந்த சமயத்தின் தொட்டில்ளனும் பார தத்தின் தத்துவத்தின் தந்தையர்கள், விவிலி யத்தின்

மரபுவழி வந்தவர்கள், அல்லா சௌன்ன மார்க்கத்தின் தூதுவர்மற் றெண்ணீ றந்த தரமுடைய சான்றோர்கள், இறைவன் என்னும் சக்தியுள் தென்பர்: அவன் மனித வாழ்வின்

அசைவனைத்தும் ஆனுபவன்: வய்யம், மற்றும் அளவின்றி விரிகின்ற பேரண் டத்தின் திசைஅனைத்தும் ஆனுபவன் என்பர்; ஆயின் தெளிவைதையும் காணவிலை: தொடக்க நாளின்

தேடல்நிலை மாறவிலை: முன்னோர் கண்ட சிறுபுதிரும் தீரவிலை: காலந் தேரூம் ஏடுதிக மானதலால். அருளா ஸர் தம் எண்ணீக்கை மிக்கதலால் சமய வாழ்வில்

ஒளிஎதுவும் கூடவிலை: உண்மைத் தேட்டில்
ஒய்வில்லை: மாணிடமே உனது சாதி
தெளிவெதுவு மின்றெணினும் ஊழி முற்றும்
தேடுவதே கடமைனாத் தேர்ந்த துண்டோ?

எத்தனை பேர். எத்தனைநாள், கற்ப னைக்கும்
எட்டாச பெருமையுளர், ஆன்றோர் சங்றோர்
அத்தனைபேர் நம்புவதும் தவறேன் றாமோ?
அல்ல(து)அது ஆய்வுலகம் கடந்து நிற்கும்

பெருள்தானோ? அவரவர்க்கே புரியத் தக்க
பூரணமோ? யாதுகணினும் பெருமக் கள்தும்
இருள்விலகச், சமுதாயம் ஏற்றம் காண,
இயல்வதிலேல் மானுடத்திற் கென்ன நன்மை?

12

கட்டிய காத்தோடி: கட்டுவ சல்லவ

குலோத்துங்கன்

ஆயிரம் ஆயிரம் ஞானியர், இதுவரை
அவதரித் துள்ளரடா - பெருங்
கோயிலும், தெய்வமும் புசையும் மற்றொரு
கோடியை மின்சமடா

வேதம், சுத்துவம்; மெய்யறி வானர் தம்
விரீவரை, தெளிவரைகள் - ஒதும்
நாகம், மந்தீரம், யாகம், வேள்விகள்
யாவும் பார்த்த னம்யாம்

பிணையும், வறுமையும் பீடையின் கோரப்
பிடியும் தளரவிலை - தொடர்
அணிஅணி யாய், மேல் அலைஅலை யாய் வரும்
அவ்வல்கள் குறைய விலை

வையம் செல்திசை மாற்றுவ மென்னும்
வைரம் கொண்டோம் யாம் இதில்
ஐயம் தீரிபிலை: புதுயுகம் ஒன்றை
ஆக்கு முன் ஓய்வதிலோம்

கட்டையை விரித்தோம் கொள்வா ரிலை யெனக்
கட்டுவ மில்லை யடா - எம்
படையின் மனவலி தோல்விகள் ஆயிரம்
பனியெனத் தாண்டு மடா

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

13

காலத்துள் யாத்தரை

குலோத்துங்கன்

காலத்தை அளவு செய்யும்
கருவி நாம் கண்டோம்; ஆயின்
காலத்தை ஆட்சி செய்யும்
கலைகள் நாம் கற்றோ மில்லை

சென்றவை தீரும்பக் காணும்
தீறன் நயக்கீல்லை; நானை
என்றதை இன்று காட்டும்
இறையையும் பெற்றோ மில்லை

காலத்தை ஆளுகின்ற
கலைகள் யாம் காண வேண்டும்
காலத்துள் முன்னும் பின்னும்
கால்நடை பயில வேண்டும்

அமுதசுரபி

14

கணக்கரையென்

உச்சிப் பெருமூதும் சரியுதடா-என்
உடலின் நீழலும் நீண்டடா
எச்சப் பெருமூதும் விரையுதடா - வரும்
இருட்டின் அடர்த்தி பெருகுதடா

வீணையின் இன்னைச மங்குதடா-என்
விரல்களீன் நடனம் தளருதடா
ஆணையின் வலிமையெயா டமர்ந்துள்ளேன் - எனின்
அயர்வின் பரவலைத் தடுப்பதீவேன்

இலக்கணம், இலக்கீயம் மங்கவிலை-எனின்
இயம்பும் சொல்நடை தளருதடா
பலக்குறை வேனோ படருதடா - எனின்
படைப்பின் ஊற்றைதும் வற்ற விலை

அடைவும், கரணமும் தளரவிலை-எனின்
 ஆடும் கால்வளம் சேருதடா
 நடையின் மெல்லெலி வருகுதடா எனை
 யாரோ அழைப்பது கேட்குதடா

காலம் தீர்ந்தது கணக்கீகஸ்கே -எனக்
 காதினில் ஓர் ஒலி விழுகுதடா
 ஞாலம் மேம்பட நான் முயன்றேன்-என்
 நடை முறை யல்லது கணக்கறியேன்

15

ஸ்ரீனிவாஸ் அனைத்துன் ஆத்மா

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

அழகைஞும் தீருவே! வையம்
அன்றுதோட் டின்று மட்டும்
பழகீய எண்ணீ றந்த
பண்புகள் அனைத்தீ னுள்ளும்

சிகரமே! வய்ய வரழ்வில்
செய்யதென் றறிஞர் கூட்டம்
பகர்வன அனைத்தீ னுள்ளும்
பங்குபெற் றோளீர்வாய்! பேசும்

காலியக் 'கரு' நீ! மற்றும்
கலையென உலகு கண்ட
ஓலியம் சிற்பம் தாங்கும்
உன்னதப் பெராருள் நீ! என்றும்

பெண்மையில் மீரும் 'மென்மை'
பேணிஅங் கமர்வாய் வாழ்வில்
மென்மையின் வலிமை பேசும்
விழிகளில் குடியி ருப்பாய்

உண்மையில் ஒளிர்வாய்! வஞ்ச
உலகினை அறியாச் சேயின்
வெண்மையில் ஆட்சி செய்வாய்
மேதையின் மின்னல் வீசும்

சேந்தியில் ஊற்றை டுக்கும்
சுடர்களில் ஒளிர்வாய்! இந்த
மேதை வாழ்வு கண்ட
மேன்மைகள் அனைத்தின் 'ஆத்மா'

ஆயினை: தீய தீய்ப்போர்
அறவழி நீற்போர் தீயாகத்
தீயினில் நடனம் செய்வாய்
தேங்குரல் இசைவா ணர் தம்

நாவினைல் தவமி ருப்பாய்
நலிந்துவர்க் குருகும் நெஞ்சில்
கோவில்கொண் டெழுவாய்: நீன்றன்
கொற்றுத்தைப் பாடு வேன்யான்.

16

உள்ளத்தில் ஏண்மியளர் உயர்வர்

உள்ளத்தில் ஏண்மியளர் உயர்வர்

காலமெலாம் விடுமுறையா! பெருமுதை வீணே
கழிப்பதுவும் பண்பாடா! உழைத்து வாழும்
சீலமிலார் தீருடரடா! எளிய மக்கள்
சிந்துகிற வியர்வையினால் வாழ்வோர் கள்வர்

அழுவதற்கு விடுமுறை! பின் சிரித்துப் பேசி
அகமகீழ விடுமுறை! நம் நேரன்பு நாளீல்
தொழுவதற்கும் விடுமுறை! நூம் தலைவர் தம்மைத்
துகிப்பதற்கும் விடுமுறையா சேங்பர் மக்காள்

பச்சை ஓளீர் பழனமெலாம் எளியர் பட்ட
பாடுதரும் கொடையன்றோ! உடையும் ஊனும்
பிச்சைனனப் பெறுவீரோ! படித்துப் பட்டம்
பெற்றதெலாம் சுகவாழ்வு பேணத் தானோ

நாள்தோறும்முன் செல்வதடா யனிதம் மாந்தர்
 நடைப்பயணம் சீகரத்தை நாடிச் செல்லும்
 வேள்வியடா மேலதீங்கும் மேல தேடும்
 விழைவுடையார் மண்மீது விண்ணங்கும் காண்பர்

தனிமனிதர் மேதை உயர் வித்து! மண்ணீல்
 தளீர்விட்டுத் தருவாகிப் புத்துக் காய்த்துக்
 கணி எதுவும் தானாகத் தருவ தீவ்வை
 கடமையினைச் செய்வோர்க்குக் கடன்பட் டோம் நாம்

உழைப்பறியா வாழ்வுதனீல் உயிர்ப் பெரன் றில்லை
 உள்ளத்தீல் ஏணியுளர் உயர்வர்! மண்ணீல்
 பிழைப்பதுவே கொள்கையல! புழுக்க ஞக்கும்
 பிறப்புண்டு! தம்மினத்தீன் பெருக்க முண்டு

17

மாண்டம் தோற்பதல்லை

மருத்துவ மனைக்குச் சென்றேன்:
 வரிசைமேல் வரிசை யாகப்
 பெருத்தீடற் கரிய நோயில்
 பெரன்று வேர், புழுங்கு வேரார,

கட்டிலும், கோரை நாரில்
 கட்டிய பழைய பாயும்
 தட்டுறு நிலையில், நீண்ட
 தரையிலும் படுத் திருக்கும்

எளியரை, இசிக்கும் நோயின்
 இன்னலில் புழு அரித்து
 தளைரன உருக்கு வைந்து
 தவித்தீடும் மாணிடத்தை.

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

வாடிய முகமும், சோகம்
 வழிந்தீடும் விழியும் சேரக்
 கூடியஸ் கமர்ந்த சுற்றக்
 கூட்டத்தின் அவலந் தன்னைப்

பார்த்து மேல் நடந்தேன்; நெஞ்சப்
 பத்தடத்தை எடுத்துக் கூற
 வார்த்தைதூண் றில்லை; இந்த
 மாந்தர்தம் சடலம் ஏதோ

வானை விரிந்த தன்று:
 மலையை உயர்ந்த தன்று
 ஊனை எண்சாண் கொண்ட
 உருவம்: இவ் வுடலைத் தாக்கும்

பிணிகளீன் எண்கள் எண்ணிப்
 பேதலித் தயர்ந்து நீன்றேன்
 கணிதனீன் அளவை மிஞ்சும்:
 கற்பனை எல்லை மிஞ்சும்

எத்தனை நோய்கள், நோயுள்
 எத்தனை வகைகள்: தெய்வ
 சித்தமையான் றுண்டேல் இந்தக்
 தீயைகள் தொடர்வ தேன்: நம்

ஆய்வினர் முயன்று கண்ட
 அவிழ்தங்கள் அனைத்தும் மிஞ்சம்
 நோய்களை வேர்கள் தீயக்கும்
 நுட்பம்கூன் ரில்லை யேனும்

புதிர்களை புதிர்கள் உள்ளும்
 புகுந்தொரு பெருங்கூத் தேடும்
 மதிவளம் மனிதன் செல்வும்:
 மாணிடம் தோற்ப தில்லை.

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

18

புதிர் என நின்றவை புலப்படும்

குலோத்துங்கன்

கணிதமும் எண்ணீ வரத
 கருவியும் கண்டேரும்: ஆயின்
 நுழைகி உள் நுழைந்து கருணும்
 நுண்மதி எங்கள் செல்வம்

கணவென ஆழ் மனத்தில்
 கற்பனை வெளியில் நெஞ்சின்
 நீணவென நீன்ற யாவும்
 நீகழ்த்துவம்: வைய வரழ்வில்

புதீர் என நீன்ற யாவும்
 புலப்படும்: புலன் கடந்த
 மதியெனும் சக்திக் கிங்கு
 வரையறை இல்லை: எண்சாண்

உடலிடை உவவும் சிந்தை
 உலகெலாம் வெல்லும்: ஆன்ற
 தீடமுடை உளத்தின் ஆற்றல்
 தீசையெலாம் ஆட்சி செய்யும்.

உள்ளத்தில் ஏணிபுளர் உயர்வர்

19

வெள்ளடப்பு

குலோத்துங்கன்

மண்ணில் மரனிடர் வந்த நாள்முதல்
வாழை தன்னுடி வாழை யென்பபோல்
எண்ணி எண்ணி அலுத்த னம்;புதீர்
எதுவும் தீர்ந்துள சரிதை காண்கிலம்

தவசி ரேட்டர்கள், ஆழ்ந்த சிந்தனைத்
தத்து வம்பல கற்ற மேதையர்
நவைய னப்படும் கருவி கொண்டு நம்
ஞாலும் முற்றிலும் துருவி ஆய்ந்தவர்

நேரன்பு கோடியும் நோற்றவர், மறை
நூல்கள் யாவையும் ஆய்ந்த விந்துமைய்
ஆன்ம ஞானியர், யோக வாழ்வினர்
யாது கண்டனர்; இற்றை நாள்வரை?

அமுதசுரபி, 1999.

முது ணர்ந்தவர், முனீவர் எண்ணீலர்
முயற்சி தோற்றுது தேறினம்; செலும்
பரதை முற்றிலும் மாற்றி யாம்புதுப்
பயணம் மேற்கொண்டு முடிவு கண்டனம்

காலம் முற்றிலும் இருபு நம் வரும்
கரை வழிச் செலும் நதீக ஸல்லர்யாம்
மூலம் முற்றிலும் மாற்றி ஆய்குவம்
முதலும், வாழ்க்கையின் முடிவும் தேடுவம்

ஒளியின் தாரையும் எவரும் காண்கீலர்
உண்மை தேடலில் தோல்வி கண்டனர்
வெளியில் வந்தீட எண்ணீ னம்;புது
வீதி தேடிடும் வேள்வி ஏற்றனம்

வலியி வாதவர் வலிமை பாடுவம்
வறியர் நெஞ்சள வண்மை போற்றுவம்
மெலியர் மென்மையில் வீறு காணுவம்
விதிவி வக்கீனில் விதிகள் தேடுவம்

20

காதெயன் தலைவன்: கஷ்ஞாஸ் அலடே

குலோத்துங்கன்

அணுவனச் சிறியன் இந்த
அண்டத்தில் மாந்தன்; ஆயின்
நுணுகீ இவ் வுலகை ஆய்ந்து
நுவன்றிடும் தீற்றை கொண்ட

மற்றையோர் எவரு ஸார்; இவ்
வையகம் தொடக்கீப் பின்னர்
இற்றைநாள் வரையும் எல்லை
எதுவனத் தொடர்ந்து தேடும்

வேள்வியை மனீத னல்லால்
வேறைவர் ஏற்றார்; நானும்
கேள்வியும் பதிலும் மீண்டும்
கேள்வின் ருண்றை தேடும்

முயற்சியர் எம்மி னத்தர்
 முழுமையும் முடிவும் காண
 அயர்ச்சியர் றலையும் நெஞ்சர்
 யாருளர் மனீதர் அல்லாவல்

தீனமொரு புதுமை தேடும்
 சிந்தையன்; தேடு கீன்ற
 மனமொரு விந்தை; மண்ணீல்
 மனீதனோர் விந்தை; நானும்

மதிவளம் கொண்டு மேலும்
 வளர்பவன்; தடைகள் கோடி
 எதிர்கொளும் இயல்பு கொண்டோன்
 இயற்கையின் இயற்கை தேடும்

பாதையில் முடிவி வாத
 பயணத்தன்; பயணம் போற்றும்
 காதையின் தலைவன்; பாடும்
 கலிஞரும் அவனே யன்றோ

21

ക്രിയക് കോഴിൻ തലവചൻ ടാന്റൻ

കുറേഖാത്തുന്നകൾ

കണ്ണത്തീച്ചിൻ ഇമൈപോൾ ഓധ്വ
കരഞ്ഞുവമ്പ്; കടമൈ ധിന്മുൻ
ഇണ്ണത്തനമ്പ് എന്നുമ്പ് ചെസർകൾ
ഒർപ്പതൊൻ റില്ലോഗമ്പ്; ധഗസ്കൾ

ആർഹലിൻ, ധഗവുമ്പ് വല്ല
ആധ്വചേര് മഴിനുട്ട് പക്കീൻ
ഇഞ്റ്റ്രൂൾ തീരനാർ; എൻകൾ
ഉൺസമ്ഹര് സരസ്കമ്പ്; അൻകു

വഗനമുമ്പ് അടസ്കുമ്പ്; എൻകുമ്പ്
വരൈയിലഗ വിറീവില് മിന്നുമുമ്പ്
മീനമുമ്പ് അടസ്കുമ്പ്; മേലുമ്പ്
വിറീവണ അണ്ണത്തുമുമ്പ് തസ്കുമ്പ്.

விந்தையெயன் ரூலகீல் உண்டேல்,
வியத்தகு புதீர் உண் டேல், எம்
சிந்தையெயன் றன்றி மெய்ம்மை
தெளீந்தவர் வேறேறன் கண்டார்

மாணிடர் எண்சாண் மெய்யின்
வடிவினர்; மனித சக்தி
ஊனுடன் நீற்ப தல்ல;
ஊன்கடந் துடலும் மிஞ்சி

அண்டழும் பரவி நீற்கும்
ஆழ்மன விசுவம் தன்னுள்
கொண்டது மனிதம்; வையக்
கோவிலின் தலைவன் மாந்தன்

22

டாக்டர் பாடுவேங் மான்

குலோத்துங்கன்

மானுடம் பாடு வேன்யான்
 மண்ணெனாடு விண்ணும் தாண்டிச்
 சுனியம் கடந்தும் அண்டத்
 தொலைவுகள் துருவித் தேடும்

மதியினைப் பேற்று வேன்யான்:
 வகுத்துள மரண மென்ணும்
 விதியினை வென்று மீணும்
 வேள்வியும் ஏற்கும் நெஞ்சின்

தீண்மையைப் பாடு வேன்யான்:
 தீரீபுகள் கடந்த சிந்தை
 ஒண்மையைப் புகழு வேன்யான்:
 ஓய்விலா துயர்வு தேடும்

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

முயற்சியைப் போற்று வேன்யான்:
 'முழுமை' யைத் தொடர்ந்து தேடும்
 இயற்கையைப் பாடு வேன்யான்:
 இறைவனுக் குரீய தென்னும்

'படைத்தீடு தொழிலிலும் யான்
 பஸ்குளன்' என்னும் நெஞ்சின்
 தீடுத்தீனைப் போற்று வேன்யான்:
 சிறுமையின் நிழலும் வீழுப்

பெருமிதம் ஒளிரும் நெஞ்சும்
 ரீடுசேர் நடையும் கொண்ட
 திருவினைப் பாடு வேன்யான்:
 செம்மையின் வழுவா வரழ்வின்

புனிதத்தைப் போற்று வேன்யான்:
 புகழ் ஒன்றே வய்ய வரழ்வில்
 மனிதத்தீன் உரைகல் என்னும்
 மாண்பினைப் போற்று வேன்யான்

23

கிளைச்சையீப் பாடுவேன் யான்

(துலோத்துங்கன்)

இளமையைப் பாடு வேன் யான்
 எதிர்வரும் காலம் தேடும்
 உளமதைப் பாடு வேன்யான்
 உயர்வுடை வாழ்வு காணத்

துயிலுடன் உணவும் ஓய்வும்
 துறந்தொரு தவம்மேற் கொண்டு
 பயில்வதைப் பாடு வேன்யான்
 பல்கலைப் பயிற்சி, ஞானப்

பெருமையைப் பாடு வேன்யான்
 பெற்றதாய் மொழியும் நாடும்
 வறுமைக ஸனைத்தும் நீங்க
 வய்யமே புகழுக் காணும்

கனவினைப் பாடு வேன்யான்
 கள்க்கழும் கரவும் தீண்டா
 மனமுள பருவம்: மண்ணீல்
 மனிதரைப் பிரிக்கும் கோடி

சுவர்களை மதியா நெஞ்சுத்
 தூய்மையைப் பாடு வேன்யான்
 புவனமும் எழுச்சி கண்டு
 புத்துயிர் பெற்றுப் பண்டைப்

பிணீயெலாம் நீங்கி நானை
 ரீடுடை வாழ்வு காண
 அணீயமாய் நீற்க ஏங்கும்
 ஆசையையைப் பாடு வேன்யான்

காதலர் முறைவல் மிஞ்சம்
 கவின் பெராருள் உலகீ லில்லை
 பாதைகள் புதிய: ஏற்கும்
 பயணங்கள் புதிய: தேடும்

இன்பழும் புதிய தென்னும்
 இளமையின் இதயம் பெரங்கும்
 அன்பினை, அன்பு நெஞ்சின்
 ஆழத்தைப் போற்று வேன்யான்

24

அந்தியல், அடுங்ககம், ஒரு தீர்ப்பு

உள்ளத்தே கடிகாரம் உள்ளோம்; இந்த
உவகத்தீர் எழைமூழப்ப ஒசை வேண்டா
பள்ளத்தே இடறிலிழும் பயமென் றில்லை
பரதசௌகாலக் கொள்கைத்தீப் பந்தம்'

கொண்டோம்

செய்யவுள் பணியறிவோம்; எங்கள் அம்பு
செல்வவுள் திசையறிவோம்; தெளிவும் உள்ளோம்
வய்யமினத அணுவேனும் மாற்றி வர்க்கும்
வைரமுள் நெஞ்சன்னோம்; வான் ஸாவப்

பேசுவதைம் பண்பன்று; மனித சாதி
பெற்றுள்ள வெற்றிகளீன் பெருமை கூறக்
கூசுகிறோம்; குப்பைப்பெயனக் குவிந்த மக்கள்
குடிசைகளீல் அடைந்துள்ள குவல யத்தீல்

பசிப்பினீயில் பலகோடி; பருக்கை நீரும்
பட்டினீயில் வேகு முயிர் பாலித் தற்குப்
புசிப்பதற்கு வழியில்லார்; எலும்பின் மேல் தோல்
போர்த்துள்ளார் பலகோடி; பெரசுங்கு கிண்றார்.

ஏர்க்குச்சி கொண்டிருவும் இழைத்த தென்ன
எலும்புடலின் தாய்; மடியில், வறண்ட தென்னை
நார்க்கத்தை போன்றதொரு பிஞ்சு; இந்த
ஞாலத்துள் வருமுன்னே வறுமை தீய்த்து

வாட்டியதோர் கருவின் உரு; மானி டக்கின்
வருங்காலச் சந்ததியர்; வறண்டு வேகும்
காட்டிடையே புல்ளன்னக் காய்கின் றார்; இக்
காட்சியெலும் வேரோடு கணவ தீன்றேல்

அறிவியலென்? அருங்கலையென்? ஆற்றல் மிக்க
அறிஞர்குலச் சாதனைன்? தொழில்நுட் பக்கின்
பொறியியலின் பங்களீப்பென்? தத்து வத்தின்
பொதிசமந்து கண்டதெவன்? ஆன்ம ஞானம்

சாதித்த தென்னை? அட தாகத் தீற்குத்
தண்ணீரும் பசிக்குணவும் தருவ தன்றிப்
போதிக்க வேண்டியதென்? என்பாய்த் தோலாய்ப்
புழுங்குபவர்க்கு) உம்கலைகள் புகல்வ தென்னை?

மண்ணுலகில் ஒரு முனையில் மூலை ஓன்றில்
 மனித இனப் பிரதிநிதி வறுமை மிஞ்சி
 உண்ணுவதற் குணவின்றி உழல்வ துண்டேல்
 உலகத்தில் நாகரிக உயர்விவரன் றில்லை

25

தகழுச்சாத்-ஒரு குவலமக் கடுப்பு

இந்தியத் துணைக்கண் டத்தின்
எல்லைகள் கடந்து பூமிப்
பந்திடை அமைந்த நாடு
பலவினும் பரவி வரும்

செந்தமிழ் மக்கள் சர்வ
தேசியத் தத்து வக்தின்
தந்தையர் : வய்ய மெல்லாம்
தமர்ளனப் பறைய றைந்தோர்.

சமயமென் றமைந்த தொன்றும்
தாய்மெரு என்ப தொன்றும்
இமயமென் றெழுந்து நீற்கும்
இனமெனும் வேறு பாடும்

ஊனுடல் நீறமும் தாண்டி
உலகெனும் ஒருமை கண்டு
மானுடம் தாங்கும் வேரின்
வலிமையின் ஆழங் கண்டு

வாழ்வியல் வகுத்த மேதை
வள்ளுவன் வழியில் வந்தோர்
தாழ்வறி யாத பண்ணைத்
தமிழர்தம் மரபின் மக்கள்

* * * *

புவனமும் மானு டர்க்குப்
பெருதுவெனும் தமிழச் சாதி
கவலயக் குடும்பம்: எங்கும்
கறுக்கிடும் சுவர்க ஸில்லார்.

26

எழுச்சொள் தகடுகலே

தெவிட்டாத தீஞ்சவையர் தெள்ளமுதைக்
கடைந்தெடுத்த தீருஅ விழ்தாம்
புலிப்பாலின் முதன்மொழியாம் போற்றுபல
மொழிக்கணையாம் தமிழை நானும்
செலித்தேரும் தமிழ்மக்கள்! சிலைபுலியீன்
கொடியினர்கள்! ஓளீசேர் நஞ்ச
நலிர்க்கூரும் அஞ்சாது கனல்க்கும்
நன்மறவர் வழிவந் தோர்கள்!

விழுத்தெழுவாய் தமிழகமே! விழுதீறந்து
மேல்நாட்டார் பிறழினத்தார்
மொழிப்பற்றிற் கலைவளர்ப்பிற் றாய்நாட்டை
முன்னேற்றும் வழிகள் தம்மிற்

1946-இல் சேலம் கல்லூரி மாணவனாக இருந்தபொழுது [16 வயதில்]
கல்லூரி மலரில் எழுதியது

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

சலிப்பின்றி யுழூப்பதனைச் சாவுறினுந்
தள்ளாமை கரண்டயோ நீ?
குலப்பிரீவைத் தகர்த்தூறிந்து தமிழுரவா
மொருகுலமாய்க் கெரண்டு நூப்பாய்!

இறப்பென்னீ னெதீர்கொள்ளும் தமிழனுள்ளம்
ஈட்டிக்குத் தெனீண்விம்மும் தமிழன் தேரள்கள்
சிறப்புடனே பேராருக்கு மகிழ்ச்சிபொங்கச்
சினம்பெருகச் சென்றிடுவான் தீடவுளஞ்சேர்
மறக்குலத்தீ லுதீத்தவர்கள் மறையவிலை
யவ்வீரம் வயமா சற்று
உறக்கத்தீ லிருந்ததீனீ யுறங்காது
உறுமுமொலி கேட்கின் ரேண்யான்

வலிசேர்ந்த வியற்கையதே மறைத்திருந்த
மொகெஞ்சத்ரோ மற்ற தெல்லாம்
வெளியாகி விடவிலையோ? விண்முட்டத்
தமிழர்புகழ் மிகுந்த தன்றோ?
அழியாத வுண்மைகளைப் பெருமைகளை
அற்பர்சிலர் மறைத்து வைத்தார்
வெளியாயிற் றின்றுசில வெளியாகும்
பின்னர்பல அழியா துண்மை

உலகாண்ட பெருமையுட னுவகுக்குக்
கலையளித்த வுயர்விள் தன்றி
நீலமிதனில் முன்பிறந்த விசையினாடு
நீர்சுழுந்த வையத் தீற்கு
மொழிதந்த புகழுடையப் போகின்றோம்
மூவேந்தர் வளர்த்து வந்த
கலைகளிலே மிஞ்சிடுவோம் பற்றோடு
கருத்தாகக் கடமை யாற்றின்.

இல்லாத தொன்றுமிலை தமிழருக்கின்
றிஞப்பதனைப் பயன் படுத்தக்
கல்லாத குறைகாணீர் கலையுண்டு
கலைத்துறையிற் கற்றுத் தேர்ந்த
வல்லாரு முளரவர்க்கு மதிப்பளித்து
ஆதரிக்க வள்ள லில்லை
உள்ளார்கள் சிலசெல்வர் உதவுவதோ
பிறர்கலைக ணயர வந்தோ!

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

பாவாணர் பலரில்லை சிலருண்டு
பயன்படுத்திப் பெருமை கொள்வோம்
மூவேந்த ரீன்றில்லை முடிசூடாத்
தலைவர்நமக் குள்ளே யுண்டு
நாவலர்வள் ணவரில்லை நல்லதிருக்
குறஞ்ஞாடு நாட்டுக் காக
ஆவிதரப் பலருண்டு) இவ் அவனியிலே
நாமெயதிலும் தாழ்ந்தோ மல்லோம்.

எண்ணெல்லாஞ் செந்தமிழு வெழுத்தெல்லா
 மின்றமிழு லீனியை சேர்ந்த
 பண்ணெல்லாம் பைந்தமிழுற் பள்ளியெல்லாம்
 தமிழ்கமழுப் பரந்த இந்த
 மண்ணெல்லாம் தமிழ்மணக்க வள்ளுவர்தம்
 புகழ்ப்ரவ வழிகள் செய்ய
 முன்னெல்லா ஞம்வருவீர்! தொண்டாற்ற
 அழைக்கின்றாள் முத்த மிழ்த்தாய்!

27

கையத்து வாழ்ச்சலாரு நிதியல்லை

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

வையத்து வரழ்விலெரு நீதி யில்லை
 வளங்கலெலாம் வகுத்துதீவில் ஓர் சீல மில்லை
 உய்ய வழி தேடி நுமர் முயன்று கண்ட
 உயர்வுகளீன் பங்கீட்டில் ஒழுங்கொன் ரில்லை.

* * * * *

கல்வியுள் நாடுடன்பர்ஃபுதிய காணும்
 கலை பயின்ற நாடுடன்பர்ஃஇயற்கை குஞ்சு
 செல்வ முன் நாடுடன்பர்ஃதொழில் நுட் புத்தின்
 தீறன்படைத்த நாடுடன்பர்ஃதீருவ னனத்தும்

பெருங்குகிற நாடுகளீன் சிறிய கூட்டும்
 பெராருள் மீது புரள்வதையும் வாய்ப்ப னனத்தும்
 கங்கு கரை யில்லாது கண்டு வாழும்
 காட்சியையும் பாடுவதா? அவர்கள் செல்லும்

வாகனத்தீன் பல்வரிசை விரீயும் சாலை
வழுவழுப்பைப் பாடுவதா? தடையெயான் றில்லா
வேகமுடைப் போக்குவரத் தயைந்தி ருக்கும்
மேம்பாட்டைப் பாடுவதா? கண்கள் காணும்

பரப்பனைத்தும் செல்வத்தீன் நடனம்:யாஸ்கும்
பராயரிப்பின் சின்னயடா! நாடு முற்றும்
நீரப்பறியாச் சூழ்நிலையின் நீழல்:யாவும்
நிறைந்துள்ள பூமியடா! நகர்ஷவ் வெள்ளும்

மயன்படைத்த தென்றுபழுங் கவிஞர் பேசும்
மாண்பனைத்தும் பன்மடங்கு லிஞ்சி நீற்கும்
வியன் உலகச் சேந்தியடா! கடைஷவ் வெள்ளும்
விரீகின்ற சிறுநகரம்:தொழில்வண் ணத்தீன்

பெராருள் அனைத்தும் குலிந்தலூடம்:மென்மை வாழும்
பெரான்மேனி புன்முறைவல் பணிப்பெபண் சூட்டம்
வருகவென வாஸ்குநரை எதிர்கொள் கின்ற
வரவேற்பைப் பாடுவதா! இரவு நேரம்

பரீதி ஒளி வெட்குமடா! மின்வி ளக்குப்
பாய்ச்சுகிற கதிர்வெள்ளம்:கோடி வண்ணம்
விரீகின்ற காட்சி எனில் மிகையே அன்று
விண்ணுவக முண்டனீல் வேறொங்கு கண்டோம்?

வளமனைத்தும் தம்முள்ளே வளைத்துப் போட்டு
வாழ்கின்ற மக்கள்டா! வணீகப் போரீன்
களமனைத்தும் அவராட்சி:குடும்ப வாழ்வின்
கட்டுப்பா டவர் மண்ணீல்:இயற்கை தந்து

பரப்பினீலே பெரிதவர்கள் பாகம்:செல்வப்
பகுப்பினீலே பெரிதவர்கள் பங்கு:வாழ்க்கைக்கு
தரத்தினீலே பெரிதவர்கள் உயர்வு:நானும்
சலியாத உழைப்பினீலே தாழ்வி வாதார்

கல்வியிலார் என்பதிலை:உடல் நலத்துக்
காப்பில்லார் என்பதிலை:குறைந்து தேவைச்
செல்வமிலார் என்பதிலை:பஞ்சம் காணாச்
சீமையடா:வையகத்தின் சிறிய கூட்டம்

அங்கீருந்து:

ஞாலத்தின் பெரும்பகுதி மக்கள் வாழும்
நாடுகளீல் பயணித்தோம்:வளரும் வையக்
கோலத்தின் சின்னமென வரவேற் புக்குக்
குடிசை வந்து நீன்றகுடா! குடிசை யின்பின்

கந்தவ்ளனும் துணி பறக்கும் கொடியின் வெள்ளம்
கஞ்சிகளீன் கலயங்கள் அணிவ குக்கச்
சொந்தமெனப் பீன்தொடரும் பன்றிக் கூட்டம்
சொற்றுய்கள் ஊர்வலம்:பின் எலும்புக் கூட்டில்

தேவ்போர்த்த மனிதர்குலம் தொடரக் கண்டோம்
சௌல்லுவதற் கேதுமிலை:வளரும் நூட்டுக்
கால்காட்டும் காட்சியடா! மனித சாதி
காடுகளீல் வாழ்ந்துதீரும் கடைதீஇஃ தன்றோ!

கக்களொடும் கொசுக்களொடும் ஊர்ந்து சௌல்லும்
எறும்பு,புழு பூச்சியொடும் இணைந்து வாழும்
மாக்கள் பெருங் கூட்டமடா:சக்தி வாழ்வும்
மரபாகீப் பேநாதடா:மனித சாதி

இசிக்கின்ற பசியோடும் கஞ்சி காண
ஏங்குகிற கண்களொடும் இரவு நேரம்
பசிக்கின்ற வயிற்றோடும் உறங்கச் சௌல்லும்
பரீதாபக் காட்சியெலாம் பார்த்து நொந்தோம்

நகரன்பர்:வீதியெலாம் குப்பை கூளம்
நாசியெலாம் புழுதி மணம்: சாலை என்னும்
பகவுமெரு பொதுமைஇடம்: பண்டம் விற்போர்
பரதைகளீல் குடியிருப்போர், பயணம் செய்ய

ஆதிமுதல் மாணிடத்தர் கண்ட ஊர்தி,
அத்தனைக்கும் சௌந்தம்:இதை நெறிப் படுத்த
நாதீயிலை:நகராட்சி ஊழல் தொட்டி:
நகத்தின் மறுபதீப்பு நகரம். இங்கும்:

தூய்மையுள் சிறுபகுதி உண்டு:செல்வம்
 துய்க்கீன்ற வசதியைடு சமுதா யத்தில்
 சேய்மையினில் சிலருள்ளார்:விரல்விட் டெண்ணும்
 சிறுகூட்டம் வையகம்போல் இங்கு முண்டு.

கல்வியிலார் பலகோடி: இற்றை வாழ்வைக்
 காணாதார் பலகோடி: வெயர்வு சிந்திப்
 பல்தொழிலும் பசிக்குணவும் அன்றி மற்றைப்
 பண்புநலம் அறியாதார் கோடி கோடி

ஓய்வறியார்:ஒழிவறியார்:எந்தி ரம்போல்
 உழைப்பதுவே வாழ்வென்ன உழைத்து மூத்துத்
 தேய்பவர்கள் பலகோடி:மனித வாழ்வின்
 செம்மைநலம் காணாத எனிய சீவன்.

ஆனால் நாம்:

சந்தீரனில் கால்வைத்தோம்:மானீ டத்தின்
 சாதனையின் சிகரமிது: நாம்ப டைத்த
 எந்தீரத்தின் தனிஊனர்தி கோள்ளுவ் வெள்றாய்
 எட்டுகிற பயணத்தீற்கு) இயற்றி எய்தோம்

காலம்:இடம்: இரண்டு பெரும் சக்தி:நம்மோர்
 கணிப்பெருமீயின் துணைக்காண்டு தூரம் வென்று
 ஞாலமெலாம் கைப்பிடிக்குள் கொணர்ந்தார்: மேலும்
 நாம் கண்ட விஞ்சையினை இணையம் என்றோம்.

உயிரணுவை ஆராய்ந்தோம்: மரபின் வேரை
உள்ளுழைந்து பார்த்தோம்யாம்: நன்செய் வரழைப்
பயிர்அடியில் கண்டென்ன இயற்கை அன்னை
படைத்துள்ள உயிர்க்குலத்தின் நகல் எடுத்தோம்

சந்தீரணைத் தொட்டதுவும் தூரம் வென்ற
சாதனையைக் கண்டதுவும். இணையம் என்னும்
மந்தீரத்தை வார்த்ததுவும் மாணி டக்டின்
மாட்சிக்குச் சான்று): அதன்முன் வணங்கு கிண்஠ோம்.

ஆயிரத்தை மிஞ்சமடா மாந்தர் கண்ட
அற்புதங்கள்: அதன் பெருமை பாடு தற்குப்
பாயிரமும் காலியமும் படைத்த ஸிப்போம்
பாவுலகம் பாராட்டி நன்றி சொல்லும்

புற உலகச் சாதனையை எண்ணீ, எண்ணீப்
பூரித்தோம்: போற்றுகிறோம்: ஆயின் என்ன
அறமிலையே சமுதாய வாழ்வில்: நீதி
அமைப்பிலையே பெருள்வாழ்வில்: ஏற்றத் தாழ்வை

மலையெனினும் மடுவெனினும் போதா(து) இன்று
வையகமே இரு பிளவாய் விலகி நீற்கும்
நீலைகண்டோம்: இடைவெளியின் பரீமாணத்தை
நெஞ்சுறவும் அஞ்சுகிறோம்: நீண்ட காலச்

சர்தையினில் இத்தகைய பயங்க ரத்தைச்
சந்திக்க நேர்ந்ததிலை:என்னுந் தோறும்
எரியுதடா நெஞ்சமெலாம்:சமுதா யத்தில்
எவர் ஏற்பர்:எவர்பொறுப்பர்:இறைவ னுண்டேல்

தாஸ்குவனோ:சகீப்பானோ? மனீதர் என்னும்
சாதிக்கே செய்கின்ற கொடுமை:நானும்
ஏஸ்குபவர் சீற்றம் தன் எல்லை மிஞ்சின்
எதுபொறுக்கும்: எதுதாஸ்கும்: எதிர்கா வத்தில்

மண்ணுலகின் அமைதிக்குத் தீஸ்கு நச்ச
வாயுவினால் வருவதல; அணுவின் ஆற்றல்
தன்னுள்ளே கொண்டபல ஆயு தத்தின்
தாக்கத்தால் வருவதல; தடம்பு ரண்டு

மூடர்சிலர் ஆங்காங்கு பயங்க ரத்தீ
மூட்டுவதால் வருவதல:பெருளீன் வேட்கைத்
தேடலிலும், பேரட்டியிலும், ஏற்றத் தாழ்வுத்
தீ எழுப்பும் வெம்மையிலும் அமைதி வெந்து

நீறாகும் பேரழிவின் நீழல் கண்டோம்;
நீதிபடைத்த தலைவர்குலம், வளரும் நாட்டின்
பேறாக மேம்பாட்டுத் தீட்டம் காணும்
பீடுடையர், முன்வருக:வேளாண் மைக்கு

வித்துதவும் செயல்போல தொழில்நுட்ப பத்தின் விளைவுகளும் வினைத முதலும் நீபுணர் கூற்றாம் சத்துடைய நல்லெருவும் தந்திம் மண்ணீல் சமவாழ்வு மலர்வதற்குத் தடம் அமைப்போம்.

இறுதியாக:

உறவுகளைச் சீரமைப்போம் வணிக வாழ்வின் ஒழுக்கத்தை முறைசெய்வோம் துறைகள் தேரூரும் அறவழியை முன்வைப்போம்: சமத்து வத்தின் அடிப்படையில் சமுதாய அமைப்புக் காண்போம்.

28

தாண்டவத்தை டக்ஷியரு தாக்கம் வரும்

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

பெறுத்தீர் இனும் சிறிது
 பெறுத்திருப்பீர் என்றுரைத்தீர்
 பெறுத்திருந்தோம்: ஓர் கணமும்
 பெங்கியேழு நேர்ந்ததிலை

சுமந்தீர் இது வரைக்கும்:
 செட்டர்ந்து சிறு காலம்
 சுமப்பீர் என உரைத்தீர்
 சுமந்திருக்கச் சம்மதித்தோம்

மாற்றமெதும் ஓர் கணத்தில்
 வருவதல என்னு மொரு
 தேற்றம் உரைத்தீர்: யாம்
 செலிமடுத்துக் காத்திருந்தோம்

விடியும் நாள் தூரமிலை:
 வேதனைகள், அத்தனையும்
 முடியும் நாள் காண்படுமன
 முழுங்கினீர் கேட்டிருந்தோம்

நாள் தேநூம் எங்களவர்
 நலனுக்கே பாடுபடத்
 தேநாள் கொடுப்போம் யாங்களெனச்
 சொன்னமொழி நம்பினம்யாம்

மாடிகளீல் வாழ்பவர்தம்
 வசதிகளும் வாய்ப்புகளும்
 சூடிவரும் உண்மையையும்
 குலிவதையும் பார்த்தோம் யாம்

எங்கள் குறை தீர்க்கவந்த
 இயக்கத் தலைவர் பலர்
 தங்கள் நலம் பேணியதும்
 தளீர்த்ததுவும் கண்டோம் யாம்

சேநைகள் ஆயிரமும்
 சூழ்கின்ற ஆய்வினர்தம்
 சாதனைகள் செல்வ மெலாம்
 தந்து குலித்திடினும்

மீனம் பல கோடி
 மின்னும் வெளியோடு
 வரனம் வசப்படினும்
 வளங்கள் பெருகிடினும்

குடிசைகளில் கூளியனக்
 குவிந்தீருக்கும் எம் வரழ்வு
 விடியுமெனத் தேரன்ற விலை :
 வெளிச்சம் எதும் காணவிலை

அழிவின் விரீம்புவரை
 அபகரீப்பைக் கொண்டு செலும்
 பழியின் கறை தவிர்க்கும்
 பரதத்தை நீர் தேவைவிலை

பெருத்தவர்கள் காலமெலாம்
 பெருத்தீருந்த தீவ்வை: இது
 சரித்தீரத்தின் பாடமய்யா:
 சாமான்யர் சீறி எழின்

அவை தவழும் வாரிதீதன்
 அணை கடந்து பெரங்கிளமும்
 நிலையும் பிரளையும்
 நேரும்: அதை யார் தடுப்பர்?

ஆண்டவனார் அன்றைருநாள்
 ஆடி முடிந்த தெனும்
 தாண்ட வத்தை மிஞ்சியெயாறு
 தாக்கம் வரும்: தாங்குனர் யார்?

29

கண்ணீரால் காத்தோட்

“தண்ணீர் விட்டோ வளர்த்தோம்;
சர்வேசா இப்பயிரைக்
கண்ணீரால் காத்தோம்;
கருகத் தீருவுளமோ”

என்று அன்று நெஞ்சயர்ந்தாய்!
இனிய தழிழ்ப் பாரதி நீ!
குன்றனையர் ஆண்ட நிலம்
குறுமையர்கைச் சேருமென

முன்கூட்டுக் கண்டனையோ;
முதறீவ! யாக்கள் இவண்
நீண் பாட்டையன்றோ
நீனைந்து நீனைந் தேங்குகிறோம்!

தினமணி, பிப்ரவரி 1999

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

வரியன நின்ற நிலம்
 வறண்ட சிறு பெரியகையன
 மாறியதோ மேருவெனும்
 மாண்புடையர் ஆண்ட நிலம்

உப்புக்கும், கூழுக்கும்,
 உடுத்துகிற கந்தைக்கும்
 தப்பென்ப தாயிரமும்
 தயங்காது செய்கின்ற

சிறுமையரும் ஆட்சிசெயும்
 தேயமைனும் தாழ்ந்த நிலை
 பெறும் எனவும் கண்டனையோ
 பிழைசெய்தும் ஊன்வளர்த்தல்

தருமைமனும் கொள்கையினர்
 தவவேடம் புண்டுவெலம்
 வருவர் எனக் கண்டனையோ
 மக்கள் யாம் அன்றைருநாள்

பேரட்ட கணக் கத்தனையும்
 பெரித்துவோ; ஏழையர்கள்
 வாட்டமுடன் நின்கவிடை
 வரீகளையே பாடுகிறோம்

“தண்ணீர் விட்டோ வளர்த்தோம்
 சர்வேசா இப்பயிரைக்
 கண்ணீரால் காத்தோம்
 கருகத் தீருவளமோ”

உ_ள் ளத்தி ஸ் ஏணி புனர் உ_யர்வர்

30

தன்னல் தாண்டுவம்

குலோத்துங்கன்

எட்டுத் திசையிலும் நோக்கு கிறேன்-எனக்
கெட்டும் வரையிலும் காணு கிறேன்-விழி
பட்டுத் தெறித்தீடும் காட்சியடா-விரி
'பாரதமே' ஒரு மேடையடா

வண்ண விளக்குகள் கோடியடா-விரி
வானமும் நாணுறும் காட்சியடா - நம(து)
எண்ணம் கடந்துள மேடையடா-அதில்
எங்கும் செயற்கையின் ஆட்சியடா

ஒன்றன்பின் ஒன்றென நாடகத்தர்-கலை
ஒலியம், காலியம், காட்டுகிறார்-பெரும்
மன்றம் நிறைந்து வழியுதடா-அது
மந்தையின் மிஞ்சிய சூட்டமடா

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

குள்ள மனீதர்கள் பேசுகிறார்-அவர்
கொள்கையும் தீட்டமும் கூறுகிறார்-பெருங்
கள்வர்கள் மாற்றுநுப் பூண்டு வந்தார்-வெளிக்
காட்சியில் தேவரும் தோற்றுவார்

வேட மணிந்தவர் தோன்றுகிறார்-அவர்
வீரவசனங்கள் பேசுகிறார்-தொடர்
ஆடலும் பாடலும் பெருங்குதடா-அதன்
ஆட்சியில் மன்றம் மயங்குதடா

கள்வெறி யென்பது கண்டுளம் யாற்-பழுங்
கால முதல் தொடர் புன்னையடா-இது
கொள்கை வெறியெனும் கூட்டமடா-இவண்
கூர்த்த மதிருலம் இல்லையடா

மின்னலின் மிஞ்சிய தாரனைக்கள்-வளர்
மேடைக் கலையினில் வல்லவர்கள்-முதிர்
கன்னலின் மிஞ்சிய சொல்வளத்தர்-பல
கட்சியின் நாயகர், நாயகீகள்

வாய்தீறந் தன்புடன் பேசுவார்-அது
மக்களை ஈர்த்திடும் வார்த்தை வலை-நும்
தாய் நீலம் இன்றோரு மேடையடா-அவண்
தன்னலம் நாடக மாடுதடா

31

ஏனது பயணம்

குலோத்துங்கன்

எந்த இடத்தில்

- அந்த நாகரிகம் மலர்கிறதோ
- அந்த இடத்தை நோக்கி
யான் யாத்திரை செய்கிறேன்.

எந்த இடத்தில் சிறுபான்னை:

- மொழிச் சிறுபான்னை
- இனச் சிறுபான்னை
- மதச் சிறுபான்னை
- நீறச் சிறுபான்னை
- சிறுபான்னை எதிலும் எங்கும்
சமுதாய வாழ்வின் தராசில்
சமநிலை பெறுகிறதோ
- அந்த இடத்தை நோக்கி
யான் யாத்திரை செய்கிறேன்.

எந்த இடத்தில்:

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

- கருத்து வேறுபாடு
கண்ணியமாக
வரவேற்கப் படுகிறதோ
- பன்மை மக்களுக்குள்
பகைமையை
வளர்ப்ப தீவ்வலயோ
- மென்மையின் வலிமை
மேலோங்கி நிற்கிறதோ
- பெண்மை பெருமை
பெறுகிறதோ
அந்த இடத்தை நோக்கி
யான் யாத்திரை செய்கிறேன்.

உடையில் நாகரீகம்
வளர்வதீவ்வல
உறையுளில் நாகரீகம்
வளர்வதீவ்வல
செல்வத்தீவ் நாகரீகம்
செழிப்பதீவ்வல
சிந்ததயின் வளத்தீவ்
செழிப்பது நாகரீகம்

- எந்த இடத்தீவ்
- அந்த நாகரீகம் மலர்கிறதோ
  - அந்த இடத்தை நோக்கி
யான் யாத்திரை செய்கிறேன்.

32

புந்தப் போர்க்கவ்யல் புஞ்சம்

குலோத்துங்கன்

நீறணிந்த நெற்றியினர் நாயம் சூடும்
 நெற்றிந்தும் பக்தியினர் உருத்தி ராட்சத்
 தாரணிந்த மார்புடையர் காலி யேற்றுத்
 தவவேடம் பூண்டவர்கள், வய்ய வாழ்வில்

கோயில்பல கட்டியவர், கோவில் கட்குக்
 குடமுழுக்குச் செய்விப்போர் அன்ன தான்
 வாயில் வழி பசிதீர்க்கும் வள்ளல் என்ன
 மக்களீடை உலவுசிலர், மறைவின் பின்னர்

கள்ளத்தீன் இருப்பிடமாய் கரைகள் மிஞ்சும்
 காமத்தீற் கடிமைகளாய், கள்ஸ்கம் தோய்ந்த
 உள்ளத்தீன் நாயகராய் ஓளிந்து வாழும்
 உண்மையினைக் கண்டுமனம் உடைந்து நொந்தோம்

புனிதத்தின் பேர்வையினில் உலகை ஏய்க்கும்
புன்மையினும் புன்மையிலை: இவர்கள் மண்ணில்
மனிதத்தின் கொலைஞரடா: தொன்று தொட்டு
வஞ்சகர்க்குச் சமயமும் ஓர் வாயில் தானோ?

ஆன்மிகமும் மெய்யறிவும் ஒருங்கி ஜைந்த
ஆன்ரோராகும் சான்ரோராகும் வாழ்ந்த மண்ணில்
ஊன்வளர்க்க, உடல்வளர்க்க உலகை விற்பார்
உண்மையிலார் நேர்வதுவும் ஒழுங்கு தானோ?

நீறுவனத்தில் நீறைந்துள்ள மா(சு) அனைத்தும்
நெருப்பிட்டு நீரிட்டுத் துடைத்து எடுத்து
மறுபிறவி தந்ததனை மலரச் செய்வோம்
வையத்தீற் பெரியபணி மற்றொன்றில்லை

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

33

உணவுருந்த உன் கூடம்

குலோத்துங்கன்

நீர்வேறு: நான்வேறென் றவரே சொன்னார்
நீசர்செயும் வஞ்சம்கிடு: மனீத சாதி
பார்மீதீல் ஒருமுதல்வன் படைப்பு: நாம் கீப்
பாரதத்தீன் பெருமக்கள்: நமது நாடு

வேதங்கள் கண்ட நீலம்: விண்ணும் மண்ணும்
விரிகின்ற தத்துவங்கள் விளைந்த பூமி
பேதங்கள் என்பதெலகம் மாயை என்ற
பேருண்மை கண்டவர்கள் கிறந்த செம்மண்

நால்வருணம் என்பதெலகம் சமுதாயத்தீன்
நவன் கருதி முன்னோர்கள் படைத்ததல்லால்
மேல் என்றும் கீழ் என்றும் மானீடத்தீல்
வேற்றுமையை உருவாக்க விழைத்த தன்று.

பல்கலைகள் ஒன்றாகப் பயின்றோம்: நண்ப!
 பணிவாழ்வில் உடன் நீற்போம்: பன்முகத்தும்
 கொள்கைவழி ஒன்றாகக் கூடி நீண்று
 கொடியிடப்போம்: குரல்கொடுப்போம்
 என்றாய்:ஆனால்

உணவருந்தச்செ லும்நேரம் பிரீந்தாய்: உண்ண
 உன் கூடம், என் கூடம், எனப்பி ரீத்தாய்
 கன(வு)மது சமதர்மம்: மனுவின் நீதீக்
 கள்கூமலாம் கழுவழகு கங்கை வேண்டும்.

34

ஒப்புதல் வாக்குமூலம்

குலோத்துங்கன்

கையெடுத்துக் குழிட்டோம்: மேலும் சென்று
களில்விழுந் தடிதொழுதோம்: அதையும் மிஞ்சிப்
பையெடுத்துப் பணம்தீரட்டுத் தலைமை யின்முன்
படைத்தீட்டோம்: பதவிக்கே பாடுபட்டோம்

குன்விழுந்த முதுகென்னக் குனிந்து நீண்டோம்
குரல்கொடுத்தோம்: கொடியிடுத்தோம்: கால மெல்லாம்
ஊன்வருத்தி உயிர்வருத்தி உழைத்தோம் நாங்கள்
உட் கார்ந்த நாற்காலி உறுதி செய்தோம்

பதவி எனும் அமர்வு) உலகில் இறைவன் கண்ட
பதினெண்றாம் அவதாரம்; அதைவண்ஸ்கும்
மதம் எமது ஆன்மீக மார்க்கம்: இற்றை
வையத்தில் பெரும்பான்மை எம்மோர் அன்றோ

வாக்கென்று மக்களீடும் சென்ற காலை
 வாக்களீத்தோம். வாக்களீத்தல் தேர்தல் காலப்
 போக்கன்றோ: சொன்னதுவாய் நிறைவு செய்யும்
 பொறுப்பேற்போய் என்றாங்கள் புகன்ற துண்டோ?

உ_ள்ளத்தில் ஏணியுளர் உ_யர்வர்

35

ஏழைகளில் உப்படுத்து காசாக்கி...

சுலோத்துங்கன்

நாணம் துறந்துவர்கள்
 நானும் நுட்டமுறையில்
 மாணம் கடந்துவர்கள்
 மண்டியிட்டு, மண்டியிட்டுக்

காலும் முடமானோர்
 கண்டனங்கள் சூர் மழுங்கத்
 தோலும் தழுப்பானோர்
 தொழுதேஷயிர் வளர்க்கும்

விந்தைப் பிறவியினர்
 விலைபேசித் தம்மினத்தீன்
 சொந்தக்கை விற்றுச்
 சுகவாழ்வு தேடுபவர்

வெம்பியழும் ஏழ்மையினர்
 வேதனைகள் தீருமென
 நம்பியிவர் காலடியில்
 யாவும் படைத்த வர்தம்

கண்ணீரில் உப்பெடுத்துக்
 காசாக்கி வாழுபவர்
 புண்ணீரும் வேர்வும்
 பொரிந்து பொதிசுமந்து

மண்ணை வளமாக்கி
 வாழ்வுப் பயிர் வளர்க்கும்
 பண்ணையரை நன்றி கொன்று
 பயணத்தின் வாகனமாய்

கல்தடுக்கும் பாதைகளில்
 கையில் நெடுங் கோலாய்
 முள் தவிர்க்கப் பாதுகையாய்
 முற்றும் பயன்படுத்தும்

தன்னவத்தர் ஆங்காங்கு
 தலைவரெனக் கூட்டத்தை
 முன்னடத்தும் வேதனைக்கு
 முடிவென்று காண்போமா?

36

பார்யகனைத்தன் பெரும் வகு

நன்மையும் தீமையும்
நாட்டில் மே஗துநாள்
புன்மையும், புனீதமும்
பொருத நீற்குநாள்

தீயவர், தீமையின்
செறுநர், மே஗தலில்
தூயவர் துட்டர் மேல்
தொடுக்கும் போரீனில்

ஏய்த்து வாழ்ந்தை
எதீர்த்தீடும் தீறன்
வாய்த்த நல்லவர்
வலிமை தேடுநாள்

பெருவில் நீற்பது
 புன்மை: இவ் வேளையில்
 நொதுமல் என்பது
 நொய்ய சௌல்; தீழையை

ஒழிக்கும் போரீனில்
 ஒதுங்கி நீண்றிடும்
 பழிக்கு மிஞ்சிய
 பகவயின் றெரன்றிலை

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

37

கிரு திருவாங்கள்

துலோத்துங்கன்

பஞ்சசயர் எண்ணிலர் பசியினில் வாடுநர்
பரிதலிக் கின்றார்-ஆனால்
எஞ்சிய உணவினை வீதியில் குப்பையில்
எறிபவர் வாழ்கின்றார்

ஏழ்மையும் செல்வமும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும்
என்றும் உள்ளதடா-இன்றோ
பாழ்நிலம் பலர்க்குப் பழனம் சிலர்க்கெனப்
பாரே பிரீந்ததடா

வளமுளர் நாடிடன, வறுமையர் நாடிடன
மண்ணே பிளந்த தடா-போர்க்
களெமான்றக்கே உருவம் கொள்வதென்
கருத்தில் தெரியுதடா

எண்பது சும் வரை வரவினை நுகர்பவர்
 இருபது சுத்தரடா - வாழும்
 மன்பதை மீதினில் மற்றுள எண்பதின்
 வரவே இருபதுடா

கட்டியும், நடனம் கூனம் விருந்துதலும்
 காட்சிகள் மின்னுதடா-கோரப்
 பட்டினிக் கொடுமையில் கண்ணிருண் டயர்பவர்
 படைகள் பெருகுதடா

இருதுரு வங்கள் பூமிப் பந்திற்
 கீயற்கை தந்துதடா - ஆனால்
 வறுமையும் செல்வமும் மாணிடர் வாழ்வில்
 வஞ்சகர் கண்ட தடா

பற்றும் தீயெனப் பட்டினி வீரிவது
 பாரைத் தீய்க்குமடா-செல்வம்
 பெற்றுள நாட்டினர் விட்டுக் கொடுப்பது
 பின்வைத் தவிர்க்குமடா

பொங்கும் கடலும் புயலின் மையமும்
 புலனில் தோன்றுதடா - அக்கினி
 கங்கும் கரையும் கடந்தெழு காட்சியின்
 கதீர்கள் மின்னுதடா

38

டக்கள் சபதம்

குலோத்துங்கன்

வானமே கவிழ்வ தேனும்
 மண்விரீந் தகவ்வ தேனும்
 ஊனமோர் கோடி எம்மை
 உறுத்தீச் சூழ மேனும்

எனர்கள், நேர்மை காணார
 இழிவினர், வய்ய வாழ்வில்
 மானமும் விற்று வாழும்
 வழியினர், தன்ன வத்தீன்

உருவன நீற்போர், ஊழல்
 ஊற்றென வாழ்வோர், சொந்தப்
 பொருள் நலம் அன்றி வேறு
 பொது நலம் பேணார்: சாதிப்

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

பூசலை விழைப்போர், நானும்
 புழக்கத்தை வளர்ப்போர், இந்தத்
 தேசத்தீன் ஆட்சிப் ரீடும்
 சென்றிடத் தேடும் வாயில்

அனைத்தையும் மூடு வேங் யாம்:
 அணுகீடும் தேர்தல் போரில்
 நீணைத்ததை முடிப்போம்: இங்கு
 நீசர்கள் பதவி காணல்

கனவிலும் இயலா தென்னக்
 காட்டுதல் கடமை என்று
 மனதீனில் கொண்டோம்: எம்தாய்
 மண்ணினை ஆனும் மன்றம்

தூய்மையின் சின்னம்: மக்கள்
 தொண்டர்தம் கூடம்: பேசும்
 வாய்மையின் ரீடும்: நாட்டை
 வளர்த்துவோர் வாத மேடை

புனிதம் என் றெண்ணத் தக்க
 பொற்சபை: தேவரன்ன
 மனிதர்கள் நுழையும் கோயில்:
 வழிந்தீடும் கறைபடிந்த

கரத்தினர் ஆண்ட நாட்கள்
 கழிந்தன: கள்ளுகம் கண்ணாத்
 தரத்தினர் ஆட்சிப் ரீடும்
 சார்ந்திடச் 'சபதம்' ஏற்போம்

39

போராட்டம்

ஊர்வலம் எடுக்கும் நுண்பு!
உலகினைத் திருத்த வந்து
ஆர்வல! எனிய மக்கள்
அவையியனத் தீரண்டு நிற்கச்

சொற்பொழி வர்த்தும் அன்பு!
சூழ்ந்துள வறுமை, ஊழல்
பற்பல கொடுமை தம்மைப்
பட்டிய லிட்டுக் காட்டிப்

பட்டினி விரத மேற்பாய்;
பதவியிலிருப்போர் தம்மைத்
தீட்டு, வெண் சுவர்கள் யாவும்
சித்திரம் வரைவாய்; மற்றும்

ஒள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

நீருபரைக் கூட்டு வாய் நீ
 நீண்ட தோர் கண்ட னத்தின்
 உருவமாய் அறிக்கை விட்டில்
 வுலகினை உயர்த்து வாய்ப்பின்

'கடைகளை அடைக்கும்' போர் என்
 கடமை என் றழுவாய்; யாவும்
 அடைவதற் குலகி ழுள்ள
 ஆயுதம் 'மறியல்' என்பாய்;

'வையகம் காப்ப தெந்தன்
 வாழ்வெனும்' இனிய நண்ப
 ஐயமென் றுளது; கேட்கும்
 ஆவலென் றுள்ளோம்; மாந்தர்

செல்வம் ஓர் அணுவும் சேரச்
 செயலெது புரிந்தாய்; ஆக்க
 நல்வினை செய்த துண்டோ?
 நாட்டினீல் மனித வாழ்வு

துளீர் விட ஏருவும் நீரும்
 சுமந்துள சரிதை உண்டோ?
 எளியவர் சிற்றில் காண
 எடுத்தொரு செஸ்கல் வைக்கும்

பணியெதும் செய்த துண்டோ!
 பாடுதும் பட்ட துண்டோ
 பணியெதும் வினை செய் யாது
 பேச்சினால் தீர்வ தீவ்வை.

பயிற்று, தொழில்கள் றில்லாய்;
 படைப்பதொன் றறியாய்; ஏதும்
 ஓயற்றுவ தீயலாய்; நானும்
 எதிர்ப்பதே தொழிலா நண்ப!

உள்ளத்தில் ஏணியுளர் உயர்வர்

தக்காரை நெஞ்சாரப்
பேற்றும் நாடு
தகுதியினை வளர்க்கின்ற
கழனி: ஆற்றல்

மிக்காரால் உயர்வட்டா
மணித சாதி
வேதமிது லிதீயுமிது
விலக்கொன் றில்லை.

- குலோத்துஸ்கன்